№№87–88
(2815–2816)

13 чэрвеня 2008 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г.
на беларускай і рускай мовах

Выдавец:
УП «Народная воля».
Кошт — свабодны.

Да ўвагі!
Хто не зрабіў перадаплату і хоча набываць газету ў офісе рэдакцыі — чакаем!

Народная Воля

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...
Якуб КОЛАС

Шаноўныя чытачы!
Па пытаннях распаўсюджвання газеты жыхары сталіцы могуць звяртацца па тэлефоне 328-63-93, усе астатнія — па тэлефоне 328-68-71.

ПАЛІТКУХНЯ

Ці прызнае Еўропа беларускія выбары?

Беларусь губляе мільёны еўра па віне рэжыму Аляксандра Лукашэнкі. Такое меркаванне выказалі прадстаўнікі Аб'яднаных дэмакратычных сіл, якія нядаўна вярнуліся з Бруселя, дзе па ініцыятыве Еўрапарламента праходзіла спецыяльная канферэнцыя.

"На бліжэйшыя гады па 2013 год Еўрасаюз усходне-еўрапейскім краінам выдзяляе прыкладна 12 мільёнаў еўра. Гэтыя грошы пойдуць на фінансаванне разнастайных праектаў — ад эканамічных да навуковых, — гаворыць старшыня Аб'яднанай грамадзянскай партыі Анатоль Лябедзька. — Узнікае пытанне, як там будзе прадстаўлена Беларусь? Бо прапаноўваюцца розныя сферы супрацоўніцтва — ад гуманітарнай да эканамічнай. У Беларусі ёсць шанц увайсці ў гэтыя 12 мільёнаў. Гэта пойдзе толькі на карысць грамадзянам Беларусі".

Праўда, прэтэндаваць на фінансавую падтрымку з боку Еўропы можна толькі ў тым выпадку, калі беларускія ўлады вызваляць палітзняволеных, спыняць прэсінг незалежных сродкаў масавай інфармацыі, а таксама дэмакратызуюць выбарчы працэс у краіне. "Мяч сёння знаходзіцца на баку ўлады. І пра гэта павінны думаць людзі — выбаршчыкі, якія рэальна ад гэтага страчваюць", — гаворыць старшыня Партыі камуністаў Беларускай Сяргей Калякін.

Дарэчы, у Еўрапарламент не быў запрошаны амбасадар Беларусі ў Бельгіі. Айчынныя дэмакраты лічаць, што гэта "нядобры сігнал не толькі для заканадаўчай, але і для выканаўчай улады".

Зразумела, што абмяркоўвалася ў Бруселі і пытанне будучых парламенцкіх выбараў у Беларусі.

"Народная воля" запыталася ў Анатоля Лябедзькі, аднаго з удзельнікаў паездкі ў Брусель, пры якіх умовах Еўропа прызнае вынікі выбараў, якія адбудуцца ў Беларусі. "Ёсць спадзяванне, што Еўрапейскі Саюз прызнае беларускія выбары хаця б часткова, калі яны будуць у той ці іншай ступені адпавядаць крытэрыям, распрацаваным АБСЕ, — гаворыць Анатоль Уладзіміравіч. — Але выбарчая кампанія, якая праходзіць у краіне пры наяўнасці палітычных вязняў, стварае дрэнны палітычны фон. Таму першая ўмова — іх вызваленне. Што датычыць самой выбарчай кампаніі, то Еўропа прызнае яе вынікі, калі ўсё будзе адбывацца адкрыта. Гэта значыць, што ў выбарчыя камісіі будуць дапушчаны прадстаўнікі АДС. Прычым не як статысты, а як людзі з рэальнымі паўнамоцтвамі па назіранні за ходам галасавання і падлікам галасоў. Вы ж павінны разумець, што ні адзін нармальны чалавек не можа прызнаць выбары, калі са 120 тысяч членаў выбарчых камісій па ўсёй краіне толькі адзін прадстаўляе АДС. Нагадаю, так было падчас мінулай прэзідэнцкай кампаніі.

Для таго, каб Еўропа прызнала вынікі выбараў, усе без выключэння кандыдаты ў дэпутаты павінны мець роўныя магчымасці для сустрэч з выбаршчыкамі, не ўзгадняючы з уладамі час і месца. Бо кандыдат у дэпутаты мае права сустракацца з людзьмі ў любым зручным месцы. Яшчэ адзін фактар — выступы кандыдатаў у СМІ. Для Еўропы важна, каб гэтыя выступы не падпадалі пад цэнзуру. Усё, аб чым я толькі што сказаў, — гэта толькі мінімум, пры выкананні якога Еўропа можа прызнаць вынікі парламенцкіх выбараў".

Нагадаем, што прадстаўнікі Аб'яднаных дэмакратычных сіл пакідаюць за сабой права зняць усіх сваіх кандыдатаў за дзень да галасавання ў выпадку, калі выбарчая кампанія будзе праходзіць з парушэннямі заканадаўства.

Віталь ГАРБУЗАЎ.

200 долараў за 1000 кубаметраў

Кошт газу для Беларусі складзе ў 2009 годзе прыкладна 200 долараў за тысячу кубаметраў. Такую лічбу назваў пасол Расіі Аляксандр Сурыкаў на прэс-канферэнцыі ў Мінску: "Гэта будзе хутчэй за ўсё або блізка да 200, або крышачку за 200, мяркуючы па тым, як складваецца сітуацыя".

Лукашэнка загадаў вярнуць Літве аўтобусы

Дзяржаўны мытны камітэт Беларусі вымушаны вярнуць Літве канфіскаваныя пасля выставы "Мінскі аўтасалон" аўтакемперы "Фіят-Дуката" і "Вольва ХС-90". Як паведаміла прэс-служба ДМК, вярнуць мікрааўтобусы загадаў сам Аляксандр Лукашэнка.

Транспартныя сродкі былі ўвезеныя ў Беларусь для выстаўнай дзейнасці, рэкламы і вывучэння попыту падчас выставы "Мінскі аўтасалон" у рамках заключанай суб'ектамі гаспадарання Беларусі і Літвы замежнаэканамічнай дамовы бязвыплатнага карыстання.

Паводле дзейснага мытнага заканадаўства тавары, увозімыя на мытную тэрыторыю Беларусі для выстаўных мэт, падлягаюць абавязковаму мытнаму афармленню. Аднак, сцвярджае ДМК, дэкларацыі на заяву адпаведнага мытнага рэжыму ў дачыненні да ўвезеных аўтамабіляў не былі прадстаўленыя, што і з'явілася падставай для затрымання.

Па словах літоўскага боку, мікрааўтобусы былі ўвезеныя ў Беларусь па ўсіх правілах. Аб гэтым заявіў 21 мая віцэ-міністр гаспадаркі Літвы Вітаўтас Наўдужас, які і папрасіў беларускія ўлады разабрацца з дадзеным інцыдэнтам.

КГБ арестовало еще одного литовского бизнесмена

Сотрудниками белорусского КГБ на прошлой неделе был арестован гражданин Литвы Гинтас Зегерис, занимающийся бизнесом в Беларуси, сообщает газета Lietuvos rytas.

Предприниматель был арестован по подозрению в посредничестве при даче взятки. Как отмечает газета, Гинтас Зегерис работает в Минске уже более десяти лет, у него есть разрешение на постоянное проживание в Беларуси.

Литовский бизнесмен Г.Зегерис и его деловой партнер Михаил Шавельзон, почетный вице-президент Белорусского союза предпринимателей, были арестованы сотрудниками КГБ 3 июня.

Напомним, в январе 2008 года в Беларуси был арестован литовский предприниматель Альвадас Яблонскис — глава Литовской ассоциации таможенных посредников. Его обвинили в нарушениях при оформлении таможенных документов. Яблонскис до сих пор находится под стражей.

Эдди Шапиро назначен послом Израиля в Минске

Новым послом Израиля в Беларуси назначен 46-летний Эдуард (Эдди) Шапиро. В 2003—2004 годах он работал в израильском посольстве в Москве фактически заместителем посла. До этого работал в Киеве, Ташкенте и Бангкоке.

Как сообщают израильские СМИ, новый посол в Беларуси прекрасно говорит по-русски, хотя эмигрировал в Израиль из Кишинева вместе с родителями еще ребенком — в 11 лет. Образование он получил в одном из самых престижных израильских вузов — университете Тель-Авива.

Имеет диплом по управлению бизнесом. Шапиро не женат, интересуется театром и любит классическую музыку. Дипломат приступит к выполнению своих новых обязанностей ближе к осени. До этого надо получить согласие правительства Израиля и страны, в которую направляется новый израильский представитель.

КАМЕРТОН

от Сергея Ваганова

Школьный диктат

На днях, будучи гостем одной семьи, я стал невольным свидетелем маленькой драмы. В самый разгар обсуждения свалившейся на эту семью проблемы — "а если одиннадцать?.. а если двенадцать?.." — раздался звонок. К телефону подошла дочь девяти-, впрочем, уже десятиклассница:

— Да... да... извините... забыла... завтра же принесу... до свидания...

— Ну вот, — положила трубку, — еще две тысячи, на "Юный спасатель"...

— А вы откажитесь, — посоветовал я.

В ответном молчании папы с мамой сквозил ужас. В глазах дочери набухала слеза...

О школьных поборах не говорил и не писал только ленивый. Но в этой семье и в ее отношениях со школой есть существенная подробность: классная, чей звонок так своевременно "попал в тему", уже успела отомстить — влепила-таки "тройку" за белорусский диктант, отчего за год вышла "семерка". "И это девочке, — сокрушалась мама, — которая блестяще знает и белорусский, и русский, и английский, польский учит!.." Такое вот последствие отказа от школьных обедов... "Можешь не кушать, только принеси деньги, — чуть не плача просила классная, — а то меня лишат премии..."

Бедные дети, бедные учителя...

Я не знаю, что мы с такой навязанной сверху лихорадочной энергичностью обсуждали чуть ли не всю весну. Реформу школы? Но ТАКУЮ школу нельзя реформировать. ТАКУЮ школу нужно только закрыть. По причине невосполнимого вреда, который наносит обществу ТАКАЯ школа, из года в год — что одиннадцать, что двенадцать лет — воспроизводя лжецов и приспособленцев, распространяя заразу конформизма, страха и лицемерия. Или, если семья заложила в наследника сопротивляемость лжи, насилию и диктату, школа готовит ему участь белой вороны, "чучела", сломанной карьеры и жизни.

Даже 10-балльная система оценок и та учит лицемерить: "семерка" — это "четверка с минусом", а не "тройка с плюсом"...

Программы... учебники... нагрузки... факультативы...

Все это, безусловно, важно. И выбор, безусловно, скажется на образованности общества, его самочувствии в XXI веке.

Но, по-моему, куда важнее нравственный выбор. Самочувствие общества, в конце концов, определяется им.

О том, каково это самочувствие сегодня, можно судить, представив себя на месте учителя, который оказывается перед нравственным выбором. Он очень труден, этот выбор: не только между честью и бесчестием, но и между любимой и, в лучшем случае, другой работой, в худшем — нищетой. Редчайший и потому ярчайший пример — Ольга Сенькова, директор 4-й солигорской школы, покинувшая ее в знак протеста против исключения чиновниками от образования активиста незарегистрированной организации "Молодой фронт" Ивана Шило, да еще накануне последнего выпускного экзамена. Но пример не будет полным, если не сказать об остальных учителях: едва воспрянув в своем протесте, они быстро умолкли и проголосовали "за"...

Вот и вся "дискуссия".

Между тем невозможно, выбирая ту или иную систему образования, игнорировать нравственный выбор.

Псевдодискуссии в режиме диктанта такой выбор игнорируют. Заденьте каждого человека за живое — а что может быть живее и болезненней для каждой семьи, чем дети? — продиктуйте задачку, как вы сами ее составили, заставьте родителей опасаться за будущее своих чад, а потом поставьте их волнениям и переживаниям "жирную точку". То-то радости, что "дискуссия" наконец закончилась.

Но, может, мы знаем мнения блестящих педагогов, моральных авторитетов, высоких интеллектуалов? Может, мы читали их книги, статьи, слышали их в публичных дебатах? Увы, одни молчат, иных уж нет, а те — далече... Все, что можно было наблюдать — это перетягивание каната разными чиновничьими кланами: одиннадцатилетка-двенадцатилетка...

ОдиннадцатиКлетка, двенадцатиКлетка... Есть разница?

Как никакой другой государственный институт, нынешняя белорусская школа являет собой слепок с власти, ее устройства, стиля, интеллектуального уровня и манер. Недаром провозглашена ориентация на усредненный, простите, уровень среднего образования, что, безусловно, скажется на образовании высшем.

А там, где нет высочайшего образования, унавоживается и расширяется поле для "жесточайших мер"...

kamerton_41@mail.ru

ТЫМ ЧАСАМ

Старшыня Цэнтральнай выбарчай камісіі Лідзія Ярмошына днямі заявіла: "Няма такой арганізацыі "Аб'яднаныя дэмакратычныя сілы". Калі будзе вылучацца нехта ці нешта ад АДС, то мы будзем расцэньваць гэта, як правакацыю. Таму што гэта будзе вылучэнне ад нейкай незарэгістраванай грамадскай структуры, якая гэтым правам не надзелена".

ВАС ЦІКАВІЦЬ...

Міхаіл Марыніч не супраць яшчэ аднаго дзіцяці

"Паважаная "Народная воля"! Раней вы шмат пісалі пра былога міністра і дыпламата Міхаіла Марыніча. А чым ён зараз займаецца, як ягонае здароўе? Напішыце, ці сышоў ён з палітыкі? Можа, будзе балатавацца ў Палату прадстаўнікоў?

Іван ЦЕРУШОК, Мінская вобласць".

Вось што адказаў на гэтыя пытанні сам **Міхаіл Марыніч**.

— Мяне зараз хвалююць праваабарончыя пытанні, — *гаворыць Марыніч.*— У прыватнасці — вызваленне палітвязняў, у тым ліку і Аляксандра Казуліна. Я дзе толькі можна ўздымаю гэтыя пытанні, выступаю на еўрапейскіх форумах. Вось зусім нядаўна вярнуўся з Кангрэса Еўропы, які праходзіў у Гаазе. Гаварыў пра тое, што Беларусь — адзіная краіна ў Еўропе, дзе дагэтуль пануе дыктатарскі рэжым, парушаюцца правы чалавека, свабода слова.

Мне вельмі часта даводзіцца бываць за мяжой — гэта звязана і з працай, і са здароўем.

У Беларусі я з'яўляюся адным з каардынатараў Еўрапейскага руху. Я шчаслівы, што гэты рух квітнее, што нас падтрымлівае моладзь, якая выступае за ўваход Беларусі ў еўрапейскую супольнасць. Дарэчы, днямі пачаў працу сайт грамадзянскай кампаніі "Еўрапейская Беларусь".

Я не збіраюся прымаць удзел у восеньскіх парламенцкіх выбарах. Я ўжо неаднаразова выказваўся па гэтай тэме: сапраўдныя выбары могуць быць толькі тады, калі зменіцца выбарчае заканадаўства. І тады б я з задавальненнем удзельнічаў у выбарах. А зараз прымаць удзел у выбарчай кампаніі бессэнсоўна. Тыя, хто пойдзе на выбары, будзе гуляць па адным і тым жа сцэнарыі ўлады ўжо ў чацвёрты раз. Ну колькі можна?..

А яшчэ я выхоўваю сына — яму пайшоў ужо 16-ы месяц. Такі хлопец цудоўны!.. Між іншым, я не супраць яшчэ аднаго дзіцяці: ад дзяцей нельга адмаўляцца. Але пакуль, канешне, гэтага на ногі трэба паставіць...

Марына КОКТЫШ.

ДИПКУРЬЕР

Вернется ли Михаил Хвостов в министерское кресло?

Сегодня Чрезвычайный и Полномочный посол Беларуси в США Михаил Хвостов работает по 14 часов в сутки — так говорят его близкие.

Некоторые аналитики прогнозируют, что Хвостов снова может возглавить Министерство иностранных дел.

Напомним, что посол Беларуси в США в начале марта этого года был отозван из Вашингтона для консультаций в связи с введением США дополнительных санкций в отношении концерна "Белнефтехим". Америка ввела санкции из-за отказа белорусских властей освобождать политзаключенных и проводить демократические реформы.

Вернувшись на родину, Хвостов не сидит дома, а каждый день ходит на работу.

"Его ведь никто не увольнял, он по-прежнему остается послом, решает все вопросы, связанные с посольством, несмотря на семичасовую разницу во времени", — говорят люди из ближайшего окружения белорусского дипломата.

Сам Михаил Михайлович не хочет давать интервью по поводу дальнейшего развития белорусско-американских отношений. Говорит, что на все вопросы по этой теме могут дать исчерпывающие ответы в управлении информации МИД.

Стоит отметить, что 21 марта исполнилось ровно пять лет, как Хвостова назначили Чрезвычайным и Полномочным послом Республики Беларусь в США и в Мексиканских соединенных штатах по совместительству. Во многих странах послов, как правило, назначают лишь на три-четыре года. Однако в Беларуси, по словам экс-замминистра иностранных дел **Андрея Санникова**, нет подобных временных сроков.

"У нас — как решит высшее руководство, — говорит Санников. — *Например, тот же Владимир Сенько уже с 1997 года, по-моему, работает послом в разных странах. И еще есть "долгожители"... Так что пять лет работы послом — это не предел".*

Михаил Хвостов — один из немногих карьерных дипломатов. В совершенстве владеет двумя иностранными языками (английским и французским), а также знает все "подводные камни" дипломатии. В отличие от многих белорусских чиновников, он человек выдержанный и уравновешенный, пользуется авторитетом. Есть ли смысл на его место назначать кого-то другого?

"Думаю, нет никакого смысла менять шило на мыло, — высказывает свое мнение Андрей Олегович. — *Пока в Беларуси ситуация не поменяется, какие бы рокировки ни делали, кого бы ни назначали послом в Америку, это не изменит ситуацию. А вообще, могу сегодня посочувствовать любому белорусскому послу. Говорить, что черное — это белое, не так-то и просто. Впрочем, они сами делают свой выбор..."*

А вот обозреватель-международник **Роман Яковлевский** не исключает, что Михаил Хвостов снова может вернуться в кресло министра иностранных дел.

"Во всяком случае такие неофициальные разговоры есть, — говорит Яковлевский. — *И для Беларуси это не новое явление: некоторые министры по два раза входят в одну и ту же реку. Однако хотел бы напомнить слова незабвенного Урала Рамдраковича Латыпова о том, что у нас президентская республика, и все определяет один человек.*

Мне трудно судить о том, что сделал и что мог бы сделать посол Хвостов — отношения с Америкой у нас сложные и неоднозначные. Но я не могу сказать, что в этом виноват посол. Что можно сделать белорусскому посольству в количестве пяти человек в такой великой стране, как США?"

Ученый-международник **Владимир Улахович**, имеющий опыт дипломатической и протокольной службы на высшем государственном уровне, разговоры о якобы предстоящей смене министра иностранных дел называет *"досужими".*

"Будет один или другой министр — это, в принципе, не имеет большого значения, — говорит Владимир Евгеньевич. — *На самом деле в Беларуси, как и в других странах, уже давно работает очень простая схема, когда министр — это в большей степени исполнитель политического курса. Есть так называемые биржи дипломатических репутаций: там оценивается, скажем, не столько политический курс, сколько мастерство дипломата: умение вести переговоры, чисто технические моменты. В этом плане каждый министр имеет свой багаж. А что касается общей линии, то перемена министров никоим образом не меняет политический курс".*

При этом Владимир Улахович не берется судить, у кого этот самый "багаж" больше — у нынешнего министра иностранных дел Сергея Мартынова или Михаила Хвостова.

"Я не могу ничего сказать по этому поводу и не могу комментировать эту ситуацию, — говорит он. — *Я, наверное, человек зависимый, потому что работаю в одной из мидовских структур, поэтому мне, видимо, не очень корректно делать комментарии такого плана".*

Марина КОКТЫШ.

ЗАКУЛІССЕ

Закон аб СМІ прымаюць тайна?

Як паведамляе прэс-служба Беларускай асацыяцыі журналістаў, раніцай 10 чэрвеня законапраект аб сродках масавай інфармацыі паступіў на разгляд дэпутатаў з Савета міністраў і адразу быў накіраваны для абмеркавання ў Пастаянную камісію парламента па правах чалавека, нацыянальных дачыненнях і СМІ.

Праект ідзе па "зялёным калідоры", бо ў той жа дзень рашэннем савета ніжняй палаты праект закона аб СМІ быў унесены ў павестку бягучай сесіі. Летняя сесія Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу закончыцца 28 чэрвеня. Такім чынам, разгляд будзе хуткім.

Пра тое, што папраўкі ў Закон аб СМІ ўжо падрыхтаваныя спецыялістамі Міністэрства інфармацыі і накіраваныя для ўзгаднення ў парламент і Нацыянальны цэнтр заканадаўства і прававых даследаванняў РБ, прадстаўніку БАЖ паведаміў у прыватнай размове супрацоўнік гэтага міністэрства. Паводле крыніцы, папраўкі датычацца ў першую чаргу працы СМІ ў інтэрнет.

Азнаёміцца з тэкстам законапраекта юрыстам ГА "БАЖ" пакуль аказалася немагчымым. Пасля заявы міністра інфармацыі Уладзіміра Русакевіча ў інтэрв'ю БЕЛТА пра тое, што падрыхтаваны праект нарматыўнага акта, які будзе рэгуляваць дзейнасць інтэрнет-выданняў, 18 сакавіка БАЖ накіраваў запыты ў Мінінфармацыі і Нацыянальны цэнтр заканадаўства і прававых даследаванняў з просьбай прадставіць тэкст праекта гэтага дакумента. Юрысты БАЖ таксама выказалі ў лісце гатоўнасць прыняць удзел у падрыхтоўцы і ўдасканаленні гэтага заканадаўчага акта.

Аднак парады журналістаў распрацоўшчыкам новага закону не спатрэбіліся. У выніку ён не праходзіў ніякай незалежнай экспертызы, але вынесены на зацвярджэнне дэпутатаў. Што ж, дэмакратыя па-беларуску.

Народная Воля http://www.nv-online.info
13 ЧЭРВЕНЯ 2008 г.

СІТУАЦЫЯ

Пададзены іск супраць БТ

Кіраўнік брэсцкага аддзялення Партыі БНФ Дзмітрый Шыманскі накіраваў у суд Першамайскага раёна Мінска іск да Першага канала беларускага тэлебачання аб абароне гонару і годнасці.

У інтэрв'ю БелаПАН Д.Шыманскі паведаміў, што іск утрымлівае тры патрабаванні. *"Папершае, я прашу суд прызнаць, што інфармацыя, паказаная тэлеканалам, не адпавядае сапраўднасці, ганьбіць мой гонар і дзелавую рэпутацыю. Па-другое, абавязаць Белтэлерадыёкампанію абвергнуць зневажальныя выказванні ў мой адрас. Па-трэцяе, спагнаць з адказчыка ў якасці кампенсацыі маральнага ўрону 3 млн 659 тыс. 340 беларускіх рублёў"*, — сказаў ён.

Нагадаем, 29 мая Першы канал паказаў сюжэт, у якім пасольства ЗША абвінавачваецца ў фінансаванні беларускай апазіцыі. Паводле звестак тэлеканала, ЗША фінансуюць апазіцыю па праграме малых грантаў. У якасці доказаў у сюжэце прыводзіліся кадры аператыўнай здымкі допытаў Д.Шыманскага і рэдактара адной з апазіцыйных газет, якія нібыта пацвердзілі атрыманне грошай ад пасольства ЗША.

Як паведаміў Д.Шыманскі, канфіскацыю ў яго 1718 долараў ЗША правялі супрацоўнікі дэпартамента фінансавых расследаванняў (ДФР). *"У мяне спрабавалі ўзяць тлумачэнні наконт паходжання гэтых грошай. Гэтыя тлумачэнні я даваць адмовіўся, і гэта запісана ў пратаколе майго допыту. Пасля гэтага следчыя ДФР папрасілі мяне прадставіць на працягу 10 дзён дэкларацыю аб маёмасці, даходах за апошнія пяць гадоў, і мяне адпусцілі"*, — паведаміў Д.Шыманскі.

Паводле яго слоў, ніякіх грошай у пасольстве ЗША ён не атрымліваў. *"Гэта мае асабістыя сродкі, за якія я збіраўся купіць камп'ютэр. Яны былі канфіскаваныя на прадмет праверкі іх сапраўднасці"*, — сказаў Д.Шыманскі.

Сяргей КАРАЛЕВІЧ.

ДЫПКУР'ЕР

Да азербайджанцаў прыходзіў Лукашэнка, да італьянцаў — Варанецкі

Канец мая — пачатак чэрвеня былі насычаны ў Мінску рознымі прэзентацыямі, прыёмамі, сустрэчамі... Гэта звязана з тым, што менавіта ў веснавы час многія краіны адзначаюць свае нацыянальныя святы.

Напрыклад, 28 мая Азербайджан святкаваў Дзень узнаўлення дзяржаўнай незалежнасці. Як вядома, напрыканцы мая ў 1918 годзе была аб'яўлена Азербайджанская Дэмакратычная Рэспубліка — першая парламенцкая рэспубліка на мусульманскім Усходзе.

Пра сучасны Азербайджан беларусы ведаюць, на жаль, няшмат. А шкада! Бо калі глядзець Беларускае тэлебачанне альбо чытаць дзяржаўныя газеты, дык лёгка паверыць у тое, што ва ўсіх краінах свету адбываецца нешта кепскае і недарэчнае. І ёсць толькі адна краіна, дзе ўсё надзвычай добра. Гэта, зразумела, Беларусь. Скажам, беларускае кіраўніцтва не нахваліцца тым, што прырост валавога ўнутранага прадукту за год складае, калі верыць афіцыйнай статыстыцы, дзесьці 10 працэнтаў. Але, як высветлілася на прэс-канферэнцыі амбасадара Азербайджана ў Беларусі **Алі ЦЕЙМУР аглы НАГІЕВА**, сусветны лідэр па гэтым паказчыку не Беларусь, а Азербайджан. Тут рост ВУП штогод складае пад 30 працэнтаў, а людзі, якія нядаўна пабывалі ў Баку, кажуць, што гэты горад мяняецца непараўнальна хутчэй, чым Мінск. Праўда, там не будуюць лядовых палацаў, але затое ў Баку сёння працуюць ужо два пяцізоркавыя гатэлі "Шэратон". У Мінску адзін з такіх аб'ектаў яшчэ толькі збіраюцца будаваць. Але, можа, нават і не гэта самае паказальнае. Гатэлі ў Баку, у адрозненне ад мінскіх, не пустуюць. І там увечары ў вокнах заўжды бачны свет, а ў Мінску гатэлі вечарам чамусьці цёмныя.

Канешне, можна казаць, што лакаматывам эканомікі Азербайджана з'яўляецца нафта. А яна, як кажуць, ад Бога. Але ж яшчэ трэба ўмець па-сапраўднаму выкарыстоўваць прыродныя багацці. У Азербайджане гэтаму навучыліся. Тут працуюць мноства замежных фірм. Пастаянна гучыць англійская, нямецкая, французская ды іншыя мовы. І пры гэтым азербайджанцы не забываюцца і пра сваю родную. Самыя высокія заробкі ў перакладчыкаў з англійскага, нямецкага, французскага менавіта на азербайджанскую, а не на рускую мову.

У Азербайджане вялікім попытам карыстаюцца беларускія трактары і грузавыя аўтамабілі. У горадзе Гянджык нават стварылі спецыяльную вытворчасць па зборцы трактароў і аўтамабіляў. Ёсць цікавыя праекты ў нафтавай галіне. Але, як адзначыў амбасадар Алі Цеймур аглы Нагіеў, нафтавыя пытанні надзвычай складаныя і патрабуюць многа часу для іх рэалізацыі. Магчыма, пра гэта і гаварылі падчас прыёму ў гасцінным комплексе "Журавінка", дзе праходзіла вечарына з нагоды нацыянальнага свята Азербайджана, старэйшы сын Аляксандра Лукашэнкі Віктар і гаспадары прыёму. Дарэчы, на гэтым прыёме былі і два беларускія міністры: абароны — Леанід Мальцаў і па надзвычайных сітуацыях — Энвер Барыеў. Апошні ўзяў слова ад імя беларускіх улад. Чаму менавіта ён? Зразумела, у спадара Барыева ёсць азербайджанскія карані.

Дарэчы, госці прыёму маглі атрымаць і кніжку "Гейдар Аліеў: зігзагі лёсу". Яе напісаў добра вядомы ў журналісцкіх колах Мікалай Зянковіч, які ўжо даволі даўно жыве і працуе ў Маскве. Цікава, што гэту кніжку пераклалі на беларускую мову. І грошы знайшліся...

Адсвяткавалі свой вялікі дзень у гісторыі і італьянцы. Для іх момантам адліку ў сучаснай гісторыі стаў рэферэндум, на якім грамадзяне Італіі павінны былі вырашаць, як яны хочуць жыць: пры манархіі ці пры рэспубліцы. Большасць італьянцаў выказаліся за рэспубліку. З таго часу і святкуецца Нацыянальнае свята — Дзень рэспублікі. Пра гэта і казаў на прыёме амбасадар **Нарберта КАПЭЛА**.

Ад беларускіх улад да мікрафона падышоў намеснік міністра замежных спраў **Валерый ВАРАНЕЦКІ**. Ён гаварыў па-беларуску і, зразумела, не мог не згадаць, што значыла Італія для такіх славутых беларусаў, як Францыск Скарына і Мікола Гусоўскі. І, зразумела, віцэ-міністр перакінуў мосцік у дзень сённяшні. Ён адзначыў, што Італія ўваходзіць у дзесятку галоўных гандлёвых партнёраў Беларусі.

У рэстаране "Спяваючыя фантаны", дзе праводзіўся італьянскі прыём, было надзвычай многа гасцей. Яны частаваліся італьянскай піцай, знакамітай пармскай вяндлінай, блюдамі, якія рыхтавалі італьянскія повары. Зразумела, не было недахопу ў чырвоных і белых вінах. Было вельмі шумна, весела і прыемна. Калі я развітваўся са спадаром амбасадарам, то не думаў, што ў яго так шмат сяброў. Зразумела, што пачуць гэта яму было прыемна. Але амбасадар мяне і выправіў: "Гэта не ў мяне так многа сяброў, гэта так многа сяброў у Італіі..."

А цяпер надышоў час выправіць і сябе. У матэрыяле пад загалоўкам "Да пабачэння, Любамір Рэгак" ("Народная воля", 28 мая) я паспадзяваўся на сваю памяць. І памыліўся. Уладзімір Мяч'яр, пра якога я згадваў, займаў пасаду не прэзідэнта, а прэм'ер-міністра. Але славацкая канстытуцыя такая, што паўнамоцтвы кіраўніка ўрада значна большыя, чым кіраўніка дзяржавы. Мабыць, гэта і паспрыяла маёй памылцы.

Тады я пісаў, што спадар Мяч'яр меў тыя ж самыя дыктатарскія замашкі, як і Аляксандр Лукашэнка. І днямі я знайшоў гэтаму чарговае пацвярджэнне. Адзін мой калега расказаў, як ён упершыню прыехаў у Браціславу. Так атрымалася, што яго нумар у гатэлі быў заняты і журналісту прапанавалі гадзінкі тры пагуляць па горадзе. Ён хадзіў па вуліцах, любаваўся ціхім, падобным на правінцыйны, горадам. І раптам, калі падышоў да чыгуначнага моста, па вачах рэзануў надпіс велізарнымі чырвонымі літарамі: "Мяч'яр = Лукашэнка".

І яшчэ пра адно. З чэрвеня ў Мінску адкрылася новая амбасада — Венгрыі. Такім чынам, яшчэ адна краіна Еўрапейскага Саюза будзе мець у Мінску сваё дыпламатычнае прадстаўніцтва. А гэта азначае, што нас чакаюць новыя цікавыя сустрэчы.

Уладзімір ГЛОД.

Пасольства Швецыі будзе адкрыта да канца года

Да канца 2008 года плануецца адкрыць у Мінску пасольства Швецыі і прызначыць новага пасла. Пра гэта паведаміў кіраўнік аддзялення Пасольства Швецыі ў Беларусі Стэфан Эрыксан.

"Мы спадзяёмся, што так яно і будзе. Магчыма, будзе затрымка, але працэс ідзе", — зазначыў С.Эрыксан.

Аддзяленне Пасольства Швецыі ў Расіі працуе ў Мінску з 2003 года. Міністэрства замежных спраў Швецыі прыняло рашэнне аб адкрыцці ў Беларусі паўнавартаснага пасольства ў канцы 2007 года. "Беларусь з'яўляецца адным з найбліжэйшых суседзяў Швецыі. Вельмі важна назіраць за эканамічным і палітычным развіццём краіны, маючы ў ёй сваё паўнавартаснае прадстаўніцтва", — зазначалася ў заяве МЗС.

У ёй таксама падкрэслівалася, што адкрыццё пасольства дапаможа Швецыі лепш вырашаць консульскія задачы і прасоўваць свае інтарэсы ў Беларусі.

Анастасія ЯНУШЭЎСКАЯ.

У гатэлі стварылі публічны дом

Пяцёра службовых асоб турысцка-экскурсійнага прыватнага унітарнага прадпрыемства "Гомель-Турыст" падазраюцца ў сутэнёрстве.

Супраць іх распачата справа на падставе ч.2 арт.171 Крымінальнага кодэкса (выкарыстанне прастытуцыі або стварэнне ўмоў для прастытуцыі). Сярод затрыманых — чатыры супрацоўнікі службы бяспекі, у тым ліку выканаўца абавязкаў начальніка службы. Усе падазроныя знаходзяцца ў следчым ізалятары.

Як паведаміў БелаПАН начальнік упраўлення па наркакантролі і супрацьдзеянні гандлю людзьмі УУС Гомельскага аблвыканкама Юрый Маркевіч, затрыманыя падазраюцца ў тым, што, выкарыстоўваючы свае службовыя паўнамоцтвы, у складзе арганізаванай групы ажыццяўлялі дастаўку дзяўчат для аказання сексуальных паслуг кліентам гатэльнага комплексу. Папярэдне размова ідзе пра ажыццяўленне гэтага незаконнага бізнесу з лютага па май гэтага года.

"Кожная дзяўчына потым аддавала "добразычліўцам" 10—15% зароблених грошай. Тыя, хто павінен быў стаяць на варце ўстановы, пад сваімі бэджамі захоўвалі візітоўкі з сотавымі тэлефонамі дзяўчат. Зразумела, што імёны там не фігуравалі, але патэнцыяльных кліентаў цалкам задавальнялі такія мілыя назвы, як "коцік", "зайчык" або "пупсік", — сказаў начальнік упраўлення.

Алена ГЕРМАНОВІЧ.

ВЫБАРЫ-2008

Вінцук ВЯЧОРКА:

Гэтым разам я паспрабую абхітрыць уладу

Уявіць сабе беларускі палітычны ландшафт без Партыі БНФ немагчыма. Самай старэйшай палітычнай структуры сёлета споўніцца 20 гадоў. Свой юбілей БНФ адзначае пад лозунгам захавання незалежнасці Беларусі. Восенню кандыдаты ў дэпутаты Палаты прадстаўнікоў ад Партыі БНФ у чарговы раз паспрабуюць рэалізаваць сваю галоўную мэту і каштоўнасць — садзейнічаць свабоднаму развіццю нацыянальнай дзяржавы, умацаванню ў ёй справядлівага, дэмакратычнага ладу ў рэчышчы агульнаеўрапейскай супольнасці. Пра чарговы шлях Партыі БНФ у беларускі парламент гутарым з адным з лідэраў фронту, намеснікам старшыні БНФ "Адраджэньне" і Партыі БНФ Вінцуком Вячоркам.

— Спадар Вінцук, чаму ў чарговы раз вы вырашылі ісці на выбары?

— Я — адзін з лідэраў Партыі БНФ і не маю права прапусціць нагоду данесці да людзей праўду. Маю округу (Паўночная частка Савецкага раёна, "Зялёны Луг") насяляюць амаль 90 тысяч чалавек. Я балатуюся не першы раз, людзі мяне ведаюць і памятаюць, яны хочуць пачуць ад мяне і маёй каманды ацэнку таго, што адбываецца ў краіне цяпер. Бо ў параўнанні з папярэднімі выбарамі шмат чаго памянялася на горшае, узрасла людская трывога. Лепшай магчымасці адказаць людзям на іх пытанні не будзе.

— Якія новыя метады плануеце выкарыстоўваць падчас кампаніі?

— Не магу сказаць, што мы пачнём выдумляць ровар. Хутчэй у нас зменіцца настрой. Мы не будзем зважаць на штучныя абмежаванні і Цэнтральнай выбарчай камісіі, і мясцовых улад. Я не буду баяцца зняцця, я не буду выпрошваць магчымасці сустрэцца з выбаршчыкамі падчас выбарчай кампаніі, таму што гэта — абсурд. Я буду выкарыстоўваць усе магчымыя спосабы камунікацыі. Папершае, сам хадзіць па хатах, падругое, я запішу відэазварот на той выпадак, калі яго дазволяць трансляваць па тэлебачанні. Канешне, мы плануем выдаць і распаўсюдзіць шмат спецыяльнай друкаванай прадукцыі, тым больш на гэта мы будзем мець афіцыйныя выбарчыя грошы. Але ёсць і адна новая рэч. Гэтым разам я паспрабую абхітрыць уладу і даць загадзя свой выступ у раённы бюлетэнь. Адміністрацыі кожнага раёна да нейкіх знакавых падзей накшталт выбараў выпускаюць веснікі раёнаў, дзе дружна друкуюцца ўсе афіцыйныя кандыдаты, а нам звычайна кажуць: маўляў, ужо ўсё звярстана і няма магчымасці надрукаваць ваш тэкст. Заклікаю ўсіх дэмакратычных кандыдатаў зрабіць тое самае. Гэта варта зрабіць, бо гэтыя бюлетэні друкуюцца на каляровай паперы, вялікім тыражом і масава распаўсюджваюцца сіламі паштальёнаў, а таксама бясплатна раздаюцца па буйных крамах, аптэках, арганізацыях.

— Ці маеце надзею ў гэты раз нарэшце трапіць у парламент? Ці лічыце, што гэта ад вас не залежыць?

— Гэта залежыць ад усіх нас, у тым ліку і ад мяне. У аднаго асабіста ўзятага кандыдата асабіста праскочыць у парламент не атрымаецца. Калі краіна стане нармальнай, тады ў нас будзе нармальны парламент. Толькі агульная змена атмасферы, калі ўвесь народ будзе патрабаваць змен, калі не будуць пакорліва хадзіць на папярэднія галасаванні, калі сябры шараговых камісій не будуць маўчаць, як пакорлівыя авечкі, калі на іхніх вачах будуць рабіцца фальсіфікацыі — толькі тады ў нас будзе рэальны парламент.

— Як ставіцеся да ідэі байкоту выбараў?

— Я стаўлюся да байкоту выбараў адмоўна. Як правіла, байкатаваць прапануюць тыя, у каго за плячыма няма рэальных структур. Байкот — гэта такая стрэльба, якая, фігуральна кажучы, страляе толькі раз. Мы гэтым інструментам ужо карысталіся ў 2000 годзе, і з таго часу сітуацыя моцна памянялася. Тады мы аб'явілі байкот, каб нашым удзелам не ўзаконіць гэты псеўдапарламент у вачах еўрасупольнасці. Ён не быў узаконены, і дагэтуль яго не прызнаюць законным паўнавартасным прадстаўніцтвам беларускага народа дэмакратычныя краіны і міжнародныя арганізацыі. Такога матыву для байкоту сёлетніх выбараў няма.

— Што з'яўляецца стрыжнем паслання Партыі БНФ?

— Як палітычная сіла Партыя БНФ карыстаецца найбольшай вядомасцю ў нашай краіне. БНФ ведаюць практычна ўсе, іншая рэч — як ведаюць. Памятаюць, што гэта нейкія нацыяналісты, што выступаюць за нацыянальныя інтарэсы. Вельмі добра. Сёння, калі гаварыць пра незалежнасць пачала нават улада, якая якраз зрабіла шмат чаго супраць нацыянальных інтарэсаў, то і мы будзем нагадваць, што гэтыя вартасці адстойваў менавіта БНФ. Адстойваць беларускія інтарэсы, нашу незалежнасць, наш еўрапейскі еўраатлантычны выбар, нашы нацыянальна-культурныя каштоўнасці, гістарычную памяць і мову, нашы маральныя хрысціянскія вартасці, нашу эканамічную незалежнасць, спыніць тую хвалю бескантрольнай карупцыйнай прыватызацыі беларускай маёмасці, якая адбываецца зараз расійскімі алігархамі. БНФ незалежна ад кан'юнктуры заўсёды быў абаронцам беларускіх нацыянальных інтарэсаў. Вось гэта і ёсць наша пасланне.

— А як яно стасуецца з пасланнем АДС?

— Абсалютна лагічна, бо ключавыя словы паслання АДС — гэта КАНТРОЛЬ НАД УЛАДАЙ. Бескантрольная ўлада здасць незалежнасць.

— Ці запланаваны нейкія культурніцкія акцыі ў падтрымку кандыдатаў ад БНФ?

— Нацыянальная культура — не спосаб забавы ці прываблівання народу. Незалежна ад выбарчай кампаніі ў Мінску і іншых гарадах будуць адбывацца розныя вулічныя падзеі і імпрэзы, канцэрты, праводзіцца мастацкія пленэры, акцыі супраць продажу культурных архітэктурных каштоўнасцяў. Дарэчы, у кастрычніку БНФ адзначае 20-годдзе сваё дзейнасці. Спецыяльныя выпускі "Навінаў БНФ", прысвечаныя найбольш балючым праблемам, флаеры, лістоўкі — усё гэта будзе складаць адно цэлае з нашай перадвыбарнай канцэпцыяй.

Гутарыў Павел КУХТА.

БІЯГРАФІЧНАЯ ДАВЕДКА

Вінцук Вячорка нарадзіўся 7 ліпеня 1961 года ў Брэсце, скончыў Беларускі дзяржаўны універсітэт (філалагічны факультэт), настаўнік беларускай мовы і літаратуры (1983), аспірантуру Інстытута мовазнаўства Акадэміі навук БССР (1986).

З 1979 года актыўна ўдзельнічае ў нацыянальна-дэмакратычным руху Беларусі, адзін са стваральнікаў і кіраўнікоў маладзёжных гуртоў і арганізацый "Майстроўня" (1979—1984), "Талака" (1986—1989), Канфедэрацыі беларускіх маладзёжных аб'яднанняў (1988—1989).

Балатаваўся ў Вярхоўны Савет 12-га і 13-га скліканняў.

Стваральнік і кіраўнік няўрадавай грамадскай арганізацыі асветніцкага накірунку — Цэнтра "Супольнасць" (з 1995). Старшыня рабочай групы Асамблеі няўрадавых арганізацый Беларусі (1999—2000).

Адзін з заснавальнікаў Беларускага Народнага Фронту, сябра Сойма. Старшыня БНФ "Адраджэньне" і Партыі БНФ (1999—2007).

Падчас кампаніі па выбарах прэзідэнта Беларусі ў 2006 годзе быў даверанай асобай кандыдата ў прэзідэнты ад дэмакратычных сіл Аляксандра Мілінкевіча.

Неаднаразова падвяргаўся арыштам і штрафам за ўдзел у масавых грамадзянскіх акцыях.

З мая 2007 года — сустаршыня Палітсавета аб'яднаных дэмакратычных сіл, адказвае за інфармацыйна-мабілізацыйную работу і міжнародныя адносіны.

Валодае некалькімі еўрапейскімі мовамі, мае траіх дзяцей, паслядоўны прыхільнік беларускай нацыянальна-дэмакратычнай ідэі.

ДЭМАКРАТЫЯ ПА-БЕЛАРУСКУ

Чыноўнікі атакуюць школьнікаў

Сітуацыя нібы з першабытных часоў — школьнікам з-за іх грамадзянскай пазіцыі не далі магчымасці здаць экзамены

Салігорскі актывіст незарэгістраванага "Маладога фронту" **Іван Шыла** павінен быў здаваць апошні выпускны экзамен 4 чэрвеня. Але хлопца не дапусцілі да яго і выключылі са школы. Быццам бы за прагулы.

"Такое рашэнне прыняў педагагічны савет, і яно было зацверджана камісіяй па справах непаўнагадовых у выканкаме, — распавёў затым сам Іван Шыла. — Гэта было зроблена літаральна за некалькі гадзін. Я размаўляў з тымі настаўнікамі, якія выкладаюць у мяне. Ніводны з іх не галасаваў за тое, каб мяне са школы выключылі і ўсе збольшага выказвалі сваю падтрымку. Яны казалі, што іх фактычна зрабілі закладнікамі і прымусілі прыняць такое рашэнне... Я, безумоўна, прызнаю частку сваёй віны, але хачу адзначыць, што ёсць палітычны падтэкст гэтай справы. Безумоўна, знойдзецца шмат людзей, якія будуць казаць, што я зрабіў няслушна, і яны будуць цалкам мець рацыю. У любым выпадку зазначу, што было і перадузятае стаўленне да мяне на працягу года. Не я адзін такі унікум, які прапускае заняткі ў школе. Цяпер апошні год, большая частка не зважала на некаторыя заняткі, бо трэба было рыхтавацца да экзаменаў".

Па словах Івана, ніякіх канкрэтных планаў на будучыню ў яго няма, але ён разумее, што адукацыю працягваць трэба. Дарэчы, пасля гэтага выпадку звольнілася з працы і дырэктар салігорскай школы, дзе вучыўся малады актывіст, Вольга Сянькова. На развітанне яна заявіла, што *"працаваць у адукацыі сёння немагчыма, у мяне адбілі ўсялякую ахвоту працаваць у адукацыі"*.

Падобная сітуацыя адбылася і з яшчэ адной актывісткай **Аленай Макарэвіч**, якую ў мінскай школе №199 не дапусцілі да экзамена па беларускай мове.

"Яна не з'явілася на экзамен, — распавяла мне завуч школы Вера Ільмурзіна. — І наогул тэлефануйце дырэктару, бо менавіта ён быў старшынёй камісіі".

— Алена Макарэвіч спазнілася на экзамен на 23 хвіліны, — кажа дырэктар школы Васіль Грыб. — У кабінет яе запусцілі, а затым паглядзелі па часе — парушаем інструкцыю. Давялося выклікаць у кабінет і адпраўляць дадому. Вельмі прыкра, я нават не чакаў ад яе такога. Да таго ж Макарэвіч вельмі шмат прагульвала ўрокаў, наведвальнасць у яе — горш не бывае. Праўда, у гэтым класе яна не адна такая. А што тычыцца экзамена... У нас ёсць інструкцыя, па якой дзяцей знаёмяць з парадкам экзаменаў. І гэта работа вядзецца на працягу месяца. Таму ўсё яна ведала і сама сябе падвяла. Зараз на 23 жніўня ёй прызначана пераэкзаменоўка. Будзем загадам ствараць камісію і ў Камітэце адукацыі атрымліваць экзаменацыйную работу.

А вось як выглядала сітуацыя са слоў самой Алены Макарэвіч.

— Пачнём з таго, што перад экзаменам нам павінны былі даваць абвесткі аб экзаменах, на якіх мы павінны былі распісацца, — распавядае яна. — Мне нічога такога не давалі. Я перад экзаменамі месяц хварэла. Прыходжу ў школу і нават не валодаю ніякай інфармацыяй. У рэшце рэшт мне сказалі, што 29 мая будзе экзамен па матэматыцы, а 2 чэрвеня — па беларускай мове. І вось 27 мая мне тэлефануе завуч і кажа: "Алёна, у цябе праз 10 хвілін экзамен па беларускай мове". Я хутка сабралася і пабегла ў школу. Натуральна, што спазнілася. Камісія мяне дапусціла да экзамена, я ўжо напісала палову тэкста... Але тут у кабінет зайшла начальнік Упраўлення адукацыі Фрунзенскага раёна і сказала, каб я выйшла. Пасля чаго мяне знялі з экзамена на падставе таго, што спазнілася.

— Як настаўнікі да гэтага паставіліся?

— Уся школа была ў шоку! Таму што, па маёй інфармацыі, апошні месяц у школу прыходзілі загады наогул не дапускаць мяне да экзаменаў, а мае дакументы забралі нават ва Упраўленне адукацыі. А школа дапусціла. І вось што з гэтага атрымалася. У любым выпадку, я лічу, што пацярпела за сваю грамадзянскую пазіцыю. Даўно да мяне падбіраліся...

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

В очередной раз «обрадовали» владельцев машин...

Повышены цены на нефтепродукты. Бензин подорожал в среднем на 5%, а цена дизельного топлива поднялась на 14,8%.

"С 10 июня розничные цены на нефтепродукты, реализуемые через АЗС организациями "Белнефтехима", составляют: бензин А-76 (Нормаль-80) — 1760 рублей за литр (рост на 90 рублей), бензин АИ-92 — 2230 рублей (на 110 рублей), бензин АИ-95 — 2540 рублей (на 120 рублей). Розничная цена на дизельное топливо увеличилась на 14,8% и составила 1940 рублей за литр (рост на 250 рублей)", — сообщили в "Белнефтехиме".

БЕСПРЕДЕЛ

Подписал письмо? Откажись!

Член Свободного профсоюза Белорусского (СПБ) Николай Расюк, работающий на могилевском ОАО "Лавсанстрой" (СУ-129), обратился к руководству СПБ и БКДП с просьбой принять срочные меры в защиту его трудовых прав. Руководство предприятия вынуждает его уволиться с работы.

В начале мая 2008 года Николай Расюк в числе других 15 работников СУ-129, работавших на строительстве жилого дома по проспекту Димитрова в г.Могилеве, подписал письмо, адресованное президенту Беларуси Александру Лукашенко. В своем письме рабочие изложили факты грубого нарушения условий труда, плохой организации работы, низкой зарплаты, отсутствия норм и расценок на производимые работы, бездействия Федерации профсоюзов Беларуси, а также келейного принятия коллективного договора без обсуждения в трудовом коллективе и многие другие факты, ущемляющие их права.

Ответа на свое письмо рабочие до сих пор не получили, зато... *"Под угрозой увольнения или выселения из общежития людей заставляют писать отказные письма,* — рассказывает Николай Расюк. — *В отношении меня как инициатора и единственного члена Свободного профсоюза, подписавшего это письмо, начали также применять репрессивные меры. 30 мая по инициативе администрации было проведено собрание бригады с повесткой дня о выводе меня из ее состава. Большая часть членов бригады проголосовала против такого решения, тогда они придумали другую схему — бригаду разделили на две части и перевели на вахтовый метод работы, причем без всякого предупреждения и издания приказа. Меня же не включили в состав ни одной из бригад и перевели на работу в одну смену с повременной оплатой труда, не спросив моего согласия".*

Николай Расюк уверен, что таким способом руководство ОАО "Лавсанстрой" пытается снизить до минимума его заработок, чтобы в конечном итоге вынудить уволиться.

www.praca-by.info

Народная Воля http://www.nv-online.info
13 ЧЭРВЕНЯ 2008 г.

В четыре раза

Экспорт продукции ПО "Гомсельмаш" в январе—мае 2008 года увеличился в 4,55 раза по отношению к уровню аналогичного периода прошлого года. Об этом сообщил директор маркетинг-центра предприятия Владимир Фролов.

По его информации, значительно возросла реализация комбайнов потребителям России и Казахстана. В Украину поставлено 360 из 400 единиц зерноуборочной техники, предусмотренных контрактом. В ближайшие дни в Чехию будет отправлено 10 зерноуборочных комбайнов "Полесье GS812".

Шаги МТЗ

Минский тракторный завод в январе—мае 2008 года увеличил производство тракторов и машин на 21,1%, сообщили БелаПАН в планово-экономическом отделе предприятия. За этот период выпущено 29.072 трактора и машины. В 2008 году МТЗ планирует выпустить порядка 70 тыс. тракторов и машин, а к 2010 году — увеличить производство до 75 тысяч.

Лучший город для бизнеса

Союз юридических лиц "Республиканская конфедерация предпринимательства" выступит организатором проведения республиканского конкурса "Лучший город для бизнеса", сообщил корреспонденту БЕЛТА председатель президиума конфедерации Владимир Карягин. Он принимал участие в первой межрегиональной выставке-конференции "Твой бизнес", прошедшей в Витебске.

Конкурс будет объявлен на II Международном экономическом форуме "Устойчивое экономическое развитие отдельных территорий: глобализация и субконтрактация", который состоится в Лиде в рамках проводимых 27—28 июня Дней экономики Лидского региона.

Турецкие джинсы

На пресс-конференции председатель концерна "Беллегпром" Эдуард Нарышкин сообщил, что турецкие инвесторы планируют создать совместное предприятие по пошиву джинсовых изделий на Барановичском производственном хлопчатобумажном объединении. Там будет организовано производство джинсовой ткани, ее покраска, раскрой и пошив джинсовых изделий.

СПЕЦЫЯЛЬНЫ РЭПАРТАЖ

З заробкамі ў Слуцку дапамагаюць расіяне

Слуцкі сыраробны камбінат — адно з самых паспяховых прадпрыемстваў Мінскай вобласці. 70 працэнтаў яго вытворчасці экспартуецца ў Расію, што дазваляе супрацоўнікам камбіната атрымліваць прыстойную па беларускіх мерках заработную плату.

Карэспандэнт "Народнай волі" пабываў на прадпрыемстве і даведаўся, за кошт чаго Слуцкаму сыраробнаму камбінату ўдаецца канкурыраваць не толькі на беларускім і расійскім, але і замежным рынку малочнай прадукцыі.

Гісторыя Слуцкага сыраробнага камбіната распачалася ў 80-х гадах мінулага стагоддзя. Тады ў эксплуатацыю быў уведзены цэх цэльнамалочнай прадукцыі вытворчасцю 25 тон за змену і цэх сухога абястлушчанага малака, які вырабляў 12 тон прадукцыі за адну працоўную змену.

Крыху пазней на Слуцкім сыраробным камбінаце быў запушчаны цэх па вытворчасці цвёрдага сычужнага сыру і масларобны цэх.

На сённяшні дзень на Слуцкім сыраробным камбінаце вырабляецца больш за 100 найменняў кісламалочнай прадукцыі, але візітнай карткай прадпрыемства застаюцца сыры.

...Кожны, хто трапляе на прахадную Слуцкага сыраробнага камбіната, адразу бачыць высокія шкляныя вітрыны з прадукцыяй, якую вырабляе камбінат: сыры, малако, ёгурты... А тым часам дырэктар прадпрыемства Уладзімір Латыгоўскі распачынае экскурсію па прадпрыемстве. "Зараз Слуцкі сыраробны камбінат аб'ядноўвае ў сваёй структуры, акрамя галоўнага прадпрыемства, яшчэ тры малочныя заводы — Старадарожскі, Уздзенскі і Пухавіцкі, — гаворыць Уладзімір Мікалаевіч. — Акрамя таго, амаль завершана далучэнне да завода сельскагаспадарчага кааператыва "Знаменскі", у распараджэнні якога 6,5 тысячы гектараў зямлі".

Сёння прадпрыемства перапрацоўвае каля 250 тысяч тон малака ў год. А ў месяц на Слуцкім сыраробным камбінаце вырабляецца каля 900 тон сыру.

Уладзімір Латыгоўскі не хавае, што львіная доля прадукцыі прадпрыемства ідзе на экспарт. "Асноўныя пакупнікі нашага сыру — гэта расіяне, — гаворыць ён. — Ёсць нават невялікія пастаўкі слуцкага сыру ў Канаду".

Аб тым, што прадукцыю Слуцкага сыраробнага камбіната ў Расіі паважаюць, яскрава сведчыць той факт, што на прайшоўшай тры тыдні таму ў Маскве выставе харчовай прадукцыі сыры гэтага прадпрыемства былі ўганараваны залатым медалём як "лепшая прадукцыя Беларусі ў Маскве".

"Чаму, на ваш погляд, беларускі сыр такі папулярны ў Расіі?" — пытаюся ў дырэктара. "Расійская Дзяржаўная Дума зусім нядаўна забараніла экспарт кісламалочнай прадукцыі ў Расію з так званага адноўленага малака, — гаворыць Латыгоўскі. — А наша прадпрыемства такую прадукцыю не вырабляе, мы працуем толькі на цэльным малацэ. Калі браць па экспарце, то толькі ў мінулым годзе мы адгрузілі сваёй прадукцыі на 39 мільёнаў долараў. Доля Расіі тут больш за 70 працэнтаў".

Па словах дырэктара Слуцкага сыраробнага камбіната, праблем з сыравінай прадпрыемства не адчувае. Яно і зразумела, Слуцкі раён — лідэр па вытворчасці малака ў Беларусі. У суткі тут вырабляецца каля 300 тон малака. Дарэчы, у летні перыяд на Слуцкім сыраробным камбінаце перапрацоўваецца каля 700 тон сыравіны ў суткі.

Паспяховасць у экспартнай палітыцы Слуцкага сыраробнага камбіната забяспечвае годную аплату працы яго супрацоўнікаў. "Толькі на галоўным прадпрыемстве працуе 1000 чалавек, а сярэдні заробак складае 926 тысяч беларускіх рублёў, — гаворыць Латыгоўскі. — Дарэчы, у Беларусі кошт кісламалочнай прадукцыі фарміруецца дзяржавай. Сыры, якія паступаюць на паліцы беларускіх крам, толькі на 5 працэнтаў вышэй за свой сабекошт. Асноўны прыбытак прадпрыемства — экспарт".

Замест людзей — аўтаматыка

...Разам з дырэктарам мы заходзім за прахадную. "На камбінаце, як у аперацыйнай. Усё павінна быць стэрыльна, — гаворыць Уладзімір Мікалаевіч. — Таму, калі ласка, апранайцеся".

На мяне апранаюць празрысты халат-камбінезон. На галаву надзяваю капюшон. Зразумела, што паўсюдна на прадпрыемстве прыемна пахне малаком. Тым часам Уладзімір Латыгоўскі хваліцца, што Слуцкі сыраробны камбінат — прадпрыемства, на якім укаранёны безадыходны прынцып вытворчасці. Дарэчы, зведзены да мінімуму і так званы "чалавечы фактар" — амаль усё робіць аўтаматыка. "Стаяць камп'ютэры, кантралююць працэс вытворчасці, — гаворыць Латыгоўскі. — Чалавек да малака не датыкаецца. Праца ідзе амаль круглыя суткі — 20 гадзін, а за астатнія чатыры абсталяванне мыецца".

Мы заходзім у цэх. "Раней тут пры нізкіх тэмпературах сушылі тварог і масла, — гаворыць дырэктар. — Але пасля распаду Саюза продаж упаў. І ў сувязі з тым, што гэтая вытворчасць энергаёмістая, мы вырашылі перапрафіляваць гэтыя плошчы. У нашых планах закупка абсталявання для больш запатрабаваных малочных прадуктаў, напрыклад, тварагу".

Дарэчы, у хуткім часе на Слуцкім сыраробным камбінаце з'явіцца лінія па вытворчасці тварагу. Абсталяванне плануецца закупляць у Даніі. Чакаецца, што "тварожная лінія" акупіць сябе цягам пяці гадоў.

Акрамя таго, на тэрыторыі Слуцкага сыраробнага камбіната хутка будзе пабудаваны цэх па сушцы сыроваткі. Гэта другасны прадукт пасля вырабу сыру і тварагу. Ужо аб'яўлены тэндэр для фірм, якія гатовы паставіць тут абсталяванне, якое зможа перапрацоўваць 700 тон сыроваткі ў суткі.

Канечне, самае цікавае на любым прадпрыемстве — гэта цэх гатовай прадукцыі. Тут на высокіх стэлажах ляжаць галоўкі сыру. Яны вельмі прыемна пахнуць.

Дарэчы, пабываўшы на Слуцкім сыраробным камбінаце, многія развеялі б для сябе адзін міф. Гэта тычыцца людзей, якія купляюць сыр толькі чырвонага колеру — маўляў, ён смачнейшы. Аднак, па сутнасці, смак сыру аднаго гатунку ідэнтычны. А яго колер — гэта колер упакоўкі, у якую сыр "апранулі"на заводзе.

Віталь ГАРБУЗАЎ.
Фота аўтара.

Інвестары, а-у!

Па-рознаму ацэньваюць дзелавы клімат у нашай краіне беларускія ўрадаўцы і замежныя бізнесмены

Паляпшэнне інвестыцыйнага клімату ў Беларусі з`яўляецца галоўнай задачай урада. Аб гэтым заявіў прэм`ер-міністр Беларусі Сяргей Сідорскі на V пленарным пасяджэнні Кансультацыйнага савета па замежных інвестыцыях (КСЗІ) у Мінску. Акрамя гэтага, мэта ўрада — уваходжанне Беларусі ў трыццатку краін з найлепшымі ўмовамі вядзення бізнесу.

За бягучую пяцігодку Беларусь плануе павялічыць інвестыцыі ў асноўны капітал больш чым у чатыры разы ў параўнанні з папярэдняй. Намечана інвеставаць у эканоміку больш чым 80 млрд долараў супраць 20 млрд у мінулай пяцігодцы. У 2007 годзе было інвеставана больш за 25 трлн рублёў (больш за 12 млрд долараў). У 2008 годзе плануецца інвеставаць больш за 34 трлн рублёў (каля 17 млрд долараў). Прэм`ер-міністр зазначыў, што ў 2007 годзе аб`ём замежных інвестыцый перавысіў 5,4 млрд долараў, што ў тры разы больш, чым у 2005-м і ў сем разоў больш, чым у 2002 годзе.

С.Сідорскі таксама падкрэсліў, што за год з часу правядзення папярэдняга пленарнага пасяджэння КСЗІ "ў Беларусі зроблены шэраг крокаў для паляпшэння інвестыцыйнага клімату". Сярод іх ён назваў спрашчэнне працэдур рэгістрацыі суб`ектаў гаспадарання, увядзенне прынцыпу "аднаго акна", спрашчэнне ліцэнзавання, адміністрацыйных працэдур, увядзенне пакетнага прынцыпу выдзялення зямельных участкаў, прыняцце рашэння аб трохгадовым плане прыватызацыі рэспубліканскіх і камунальных прадпрыемстваў (па 30% штогод).

Урад Беларусі падрыхтаваў 11 дакументаў, накіраваных на паляпшэнне інвестыцыйнай дзейнасці і дзелавога асяроддзя, дадаў віцэ-прэм'ер Андрэй Кабякоў на тым жа пасяджэнні Кансультацыйнага савета па замежных інвестыцыях.

Ён паведаміў, што "прыняты ўрадам план мерапрыемстваў па паляпшэнні інвестыцыйнага клімату ў краіне ўтрымлівае 28 пунктаў, 15 з якіх ужо выкананы".

Па яго словах, у Беларусі працуе больш за 4,2 тыс. арганізацый з замежным капіталам з 68 краін. Асноўнымі краінамі-інвестарамі з'яўляюцца Расія, Вялікабрытанія, Аўстрыя, Швейцарыя, Германія, "дынаміка паступлення прамых замежных інвестыцый станоўчая". Так, у 2005 годзе іх было каля 200 млн долараў, у 2007-м — больш за 1,2 млрд долараў. "Сур'ёзны прыток інвестыцый назіраецца ў банкаўскай сферы", — сказаў А.Кабякоў. З 28 дзейных у краіне банкаў у 23 удзельнічае замежны капітал.

Згодна з апытаннем, кіраўніцтва 57% прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі, якія дзейнічаюць у Беларусі, лічыць інвестыцыйны клімат у краіне здавальняючым. Пра гэта на V пленарным пасяджэнні Кансультацыйнага савета па замежных інвестыцыях паведаміў кіраўнік прадстаўніцтва нямецка-беларускага эканамічнага клуба ў Беларусі Клаус Баер.

Удзельнікамі апытання, арганізаванага па методыцы Цэнтра сацыялагічных даследаванняў пры Белдзяржуніверсітэце, сталі кіруючыя работнікі 385 прадпрыемстваў з замежнымі інвестыцыямі ўсіх галін і з усіх рэгіёнаў Беларусі. У параўнанні з аналагічным апытаннем 2006 года, зазначыў К.Баер, колькасць рэспандэнтаў, якія ацанілі інвестыцыйны клімат Беларусі як "добры" і "вельмі добры", павялічылася на 12,5%. Разам з тым чвэрць апытаных па-ранейшаму лічаць яго нездавальняючым, а 6% упершыню за гады правядзення апытання было цяжка адказаць.

Паводле слоў К.Баера, той факт, што больш як палова ўдзельнікаў апытання ў цэлым задаволены вынікамі сваёй эканамічнай дзейнасці ў Беларусі, "азначае станоўчае развіццё" працэсу па паляпшэнні інвестыцыйнага клімату ў краіне. Але гэта зусім не азначае, што засталося мала праблем, якія неабходна вырашыць для павышэння інвестыцыйнай прыцягальнасці Беларусі ў вачах замежных інвестараў, сказаў К.Баер.

Сярод праблем рэспандэнты назвалі заканадаўчую базу, якая часта мяняецца, немагчымасць набыцця зямельных участкаў ва ўласнасць, вялікую колькасць кантралюючых органаў і праверак, высокія падаткі і складаную падатковую сістэму, цяжкасці мытных працэдур.

Рэспандэнты жадаюць паскорыць тэрміны атрымання дазволаў на будаўніцтва, тэрміны атрымання ліцэнзій, увядзення ў Беларусі бухгалтарскай справаздачнасці па еўрапейскіх стандартах. Апрача таго, яны адзначылі нізкую эфектыўнасць працы ніжэйшага ўзроўню адміністрацыйнай сістэмы і затрымку з прыняццем рашэнняў. 41% апытаных заявілі, што станоўчае рашэнне прымаецца пры асабістай дамоўленасці з кіраўнікамі. Але ўсё-такі 30% адзначылі "агульнае паляпшэнне ў працы ў Беларусі" і 30% — "спадзяюцца на далейшае паляпшэнне і развіццё".

К.Баер падкрэсліў, што "паляпшэнні ў інвестыцыйным клімаце не прыводзяць да неадкладнага прытоку інвестыцый". На яго думку, у Беларусі неабходна распрацаваць канцэпцыю краінавага маркетынгу, які закліканы палепшыць імідж краіны ў свеце. Апрача таго, ён лічыць, што павінна павысіцца значэнне і ўплыў нядаўна створанага Нацыянальнага інвестыцыйнага агенцтва.

Марына НОСАВА.

Не гатовы?

Некаторыя ўдзельнікі інвестыцыйнага форуму гаварылі пра недасканаласць беларускай мадэлі ў пераходны перыяд, перадае Радыё Свабода. Прэзідэнт бельгійскай кампаніі "Internationale Soint Industries" Навум Фураш лічыць, што Беларусь арганізацыйна не зусім гатова да прытоку замежных інвестыцый. Пры тым занадта шмат бюракратычных перашкод на шляху дзелавых людзей, якія прызвычаіліся лічыць час і грошы:

"Існуе шэраг фактараў, якія істотна стрымліваюць прыток інвестыцый у краіну. Неабходна як мага хутчэй пераходзіць да міжнародных прававых стандартаў у стварэнні інвестыцыйных пагадненняў. Можа, нават распрацаваць тыпавую інвестыцыйную дамову з дакладным вызначэннем правоў і абавязкаў як інвестараў, так і Рэспублікі Беларусь. Сёння працэдура ўзгаднення інвестыцыйных пагадненняў надзвычай складаная і нагрувашчаная.

Міністэрствы і ведамствы вельмі часта дуліруюць адзін аднаго і не заўсёды пры гэтым маюць адзінае меркаванне. Напрыклад, прававую ацэнку інвестыцыйных дамоў даюць Мінэканомікі, Мінюст, прававое ўпраўленне апарату Саўміна і Галоўнае арганізацыйна-прававое ўпраўленне Адміністрацыі прэзідэнта. Часта думкі розных міністэрстваў і ведамстваў не супадаюць, і патэнцыяльнаму інвестару даводзіцца ўсё ўзгадняць, знаходзячы кампрамісы паміж органамі дзяржкіравання".

Долг сократился

Как сообщили агентству БелаПАН в Министерстве финансов Беларуси, внешний государственный долг страны сократился с начала года на 0,3% и на 1 мая 2008 года составил 2 млрд 330 млн долларов США.

О свободных экономических зонах

Палата представителей рассмотрит новую редакцию закона о свободных экономических зонах.

Парламентская комиссия по международным делам и связям с СНГ приняла решение рекомендовать законопроект для включения в повестку нынешней сессии нижней палаты парламента.

Законопроект дополнен новыми главами "Государственное регулирование и контроль в СЭЗ" и "Резиденты в СЭЗ".

Первый заместитель министра экономики Петр Жабко сообщил, что на законодательном уровне впервые закрепляется норма о сохранении статуса резидента СЭЗ при его реорганизации, уточняется порядок изменения границ СЭЗ.

Он отметил, что принятие законопроекта позволит обеспечить полноту правового регулирования деятельности свободных экономических зон в целях создания благоприятных условий для дальнейшего развития регионов, привлечения иностранных инвестиций, создания новых рабочих мест и внедрения новейших технологий.

Премьер Сидорский и я, уборщица, будем одинаковый налог платить?

Недавно правительство "озаботилось" налогами, которые платят физические лица.

Сегодня в Беларуси ставка налога имеет пять ступеней: 9%, 15, 20, 25 и 30%. С нового года предполагается установить единую ставку подоходного налога на уровне 12 процентов. Как граждане страны относятся к такому возможному нововведению? Вот что нам ответили:

Николай Кузмич, владелец продуктового магазина:

— Лично для меня все равно, я от налогов "не убегаю", сколько положено, заплачу.

Ольга Нестеренко, логопед:

— Инфляция все уравняет, сколько получишь, столько и заберут. Не вижу реальной выгоды во всем этом.

Инга Ратаева, музыковед:

— Надо повышать зарплаты не только парламентариям и чиновникам, но и простым людям, а потом делать единый налог.

Владимир Дерновой, начальник отдела Министерства экономики:

— Думаю, нормально 12%. Исчезнут "серые" схемы получения доходов, уплата некоторых работодателей своим работникам части зарплаты в "конверте", а для государства упростится процедура взимания налогов. Это хорошо, что единый налог: богатые не будут скрывать свои доходы, а бедные будут стремиться богатеть.

Андрей Соловец, рабочий:

— Считаю, что многие, как и я, не заметят большой разницы в налогах, сколько надо — государство свое заберет.

Александр Автух, предприниматель:

— Надо в связке уменьшать все текущие налоги: на НДС, прибыль, подоходный налог с физических лиц. Как в России. А так, ничего хорошего для людей не вижу. У нас мало богатых людей, им все равно сколько платить, а бедные почувствуют, будут платить больше. Зато и казна за их счет больше пополнится.

Дарья Щумилова, уборщица:

— Это что? Премьер Сидорский и я будем одинаковый налог платить? При моей-то зарплате в 300 рублей? Насмешили!

Опрос провела Галина ЕФИМОВА.

Народная Воля http://www.nv-online.info
13 ЧЭРВЕНЯ 2008 г.

Без антыбіётыкаў, пестыцыдаў і...

Чула, што некаторыя тавары будуць маркіравацца спецыяльным знакам "Натуральны прадукт". А што гэта азначае?

Таццяна Вакула, г.Гомель.

Сапраўды, з 1 чэрвеня натуральныя прадукты ў Беларусі маркіруюцца спецыяльным знакам.

Для таго, каб прадукт быў прызнаны натуральным, ён павінен быць выраблены з натуральнай харчовай сыравіны жывёльнага і расліннага паходжання, без прымянення метадаў геннай інжынерыі. Гэта значыць антыбіётыкі, стымулятары адкорму і росту, гарманальныя прэпараты, пестыцыды не выкарыстоўваюцца пры вырошчванні расліннай сыравіны і гадоўлі жывёл. Таксама такі натуральны прадукт павінен адпавядаць гігіенічным нарматывам і дзеючым стандартам. Абавязковай умовай з'яўляецца і наяўнасць у вытворцы сістэмы менеджменту якасці і бяспекі харчовых прадуктаў.

Дарэчы, маркіроўка знакам мае добраахвотны характар. Рашэнне аб выдачы адпаведнага сертыфіката выносіцца спецыяльна створанай камісіяй, у якую ўваходзяць прадстаўнікі Дзяржстандарту, Міністэрства аховы здароўя, Міністэрства прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя, Мінсельгасхарча, Беларускага дзяржаўнага канцэрна харчовай прамысловасці, Навукова-практычнага цэнтра НАН Беларусі па прадуктах харчавання.

Знак уяўляе сабой ярка-зялёны круг, размешчаны ў цэнтры белага круга з зялёным беражком. На знаку надпіс "Натуральны прадукт". Мінімальны памер знака — 15 мм у дыяметры. Ён можа наносіцца на спажывецкую тару, этыкетку, ярлык, лісток-укладыш, рэкламны праспект, суправаджальную дакументацыю і іншае.

На 183-м месцы

Мінск займае найніжэйшае сярод еўрапейскіх гарадоў месца ў свеце паводле якасці жыцця. Такія вынікі даследавання міжнароднай кампаніі "Мэрсер".

Даследаванне праводзілася ў больш чым 200 гарадах свету. На першым месцы ўжо другі год запар Цюрых, другое падзяляюць Вена і Жэнева. Сярод усходнееўрапейскіх гарадоў наперадзе — Прага (71-е месца). Вільнюс — на 78-м, Варшава — на 85-м, Рыга — на 89-м. Мінск займае 183-е месца — найніжэйшае з усіх гарадоў Еўропы.

Пры ацэнцы якасці жыцця ўлічваліся:

— палітычная і сацыяльная абстаноўка (палітычная стабільнасць, сіла закону і г.д.);

— эканамічная сітуацыя (курс валют, банкаўскія паслугі і г.д.);

— сацыяльна-культурная абстаноўка (цэнзура, абмежаванне правоў чалавека і г.д.);

— здароўе і санітарыя (медыцынскі сервіс, ліквідацыя адкідаў і г.д.);

— адукацыя (стандарты, наяўнасць міжнародных школ і г.д.);

— транспарт і сфера паслуг (праца грамадскага транспарту, заторы на дарогах і г.д.);

— адпачынак (рэстараны, тэатры і г.д.);

— спажывецкія тавары (разнастайнасць прадуктаў харчавання, машыны і г.д.);

— жытло (мэбля, камунальныя службы і г.д.);

— прыроднае асяроддзе (клімат, небяспека стыхійных бедстваў і г.д.).

ГОРЕ ЛЮДСКОЕ

...Мой муж уже не узнает, как обидели его

Под таким заголовском 6 июня в "Народной воле" было опубликовано письмо жительницы г.Минска М.Н.Ивановой — о черствости руководителей мебельной фабрики, на которой ее муж проработал более сорока лет.

Вот некоторые отклики на эту публикацию, снятые с редакционного веб-сайта.

Rola:

— Не переживайте, каждому обернется все плохое, и этот директор тоже когда-нибудь будет умирать.

Лора:

— Мария Николаевна, крепитесь. Могли бы со всех собрать хотя бы по рублю, как в былые времена. Сейчас всем тяжело, но необходимо помогать, кому еще тяжелее. Директор лишний раз пешком пришел бы на работу. а не на машине приехал. Глядишь и сэкономил бы. Да и отговорки все это, не поверю... Люди у нас просто такие, причем сплошь и рядом. Обидно.

Галина Васильевна:

— Невозможно без слез читать письмо. Боже мой, до чего же мы докатились!

Антон:

— Может, Нистюк и неплохой человек, но иногда кажется, что мир перевернулся с ног на голову. Из-за власти, денег, из-за постоянной суеты, безразличие, равнодушие заполонили этот мир. Страшно!

НЕЛЬЗЯ МОЛЧАТЬ...

Беззубость

К 110 депутатам Палаты представителей обратились члены инициативной группы владельцев целевых облигаций и, кроме отписок, ничего не получили.

В 1990 году, когда державе для решения неотложных социальных задач потребовались деньги, более 78 тысяч наших соотечественников предоставили государству кредит на условиях получения в 1993 году дефицитных на то время товаров. Кредит немалый — 152,3 миллиона советских рублей, что составляло в эквиваленте 253,8 миллиона долларов США.

Подписав в марте и июне 1992 года соответствующие Соглашения, Республика Беларусь взяла на себя обязательства по обслуживанию и погашению внутреннего долга, к которому была отнесена задолженность населению по вкладам, долгосрочным договорам страхования и облигациям государственного целевого беспроцентного займа 1990 года.

Согласно принятым правительством Республики Беларусь постановлениям №186 (1992 г.) и №125 (1993 г.) владельцы целевых облигаций, полностью оплатившие товар, были вынуждены сдать их (облигации) в отделения Сберегательного банка на крайне невыгодных для себя условиях. Достаточно сказать, что за облигацию на получение автомобиля "Волга" ГАЗ24-10, стоимостью 16.000 советских рублей, выплачивалась компенсация, эквивалентная 38 долларам США!

Усилия владельцев целевых облигаций, направленные на восстановление справедливости, успеха не имели. В 1995 году им удалось встретиться с депутатом Верховного Совета 12-го созыва В.В.Новиком по инициативе которого 72 депутата обратились в Конституционный суд с просьбой рассмотреть упомянутые постановления правительства на предмет их конституционности. При этом представители законодательной власти усмотрели в действиях Совмина нарушения прав и свобод граждан по 11 (!) статьям Конституции Республики Беларусь. К сожалению, Конституционный суд не сказал должного слова и правительство не отменило свое решение.

В 1996 году по инициативе депутата Верховного Совета 13-го созыва В.И.Терещенко 110 депутатов обратились в Конституционный суд с просьбой пересмотреть ранее принятое решение в связи с вновь открывшимися обстоятельствами. Несмотря на обещания бывшего председателя Конституционного суда, решение пересмотрено не было...

Активные действия широкой общественности привели все же к признанию права на компенсацию в отношении всех владельцев ценных бумаг, что и было отражено в Указе президента Республики Беларусь от 21 апреля 1998 года №229.

Мы покривили бы душой, если бы не отметили деятельность депутата Палаты представителей Национального собрания 2-го созыва В.В.Новосяда, который в 2004 году разработал и направил правительству проект закона "О восстановлении и защите сбережений граждан". Но тот проект так и остался проектом.

Поскольку компенсация, определенная указом №229, оказалась незначительной, а выполнение распоряжения президента от 31 мая 2004 года в отношении ускорения проведения дополнительной компенсации беспричинно затянулось, инициативная группа, будучи уверенной, что депутаты помогут, в сентябре 2005 года обратилась к каждому депутату парламента персонально. В письме говорилось о подписанных Соглашениях, о размере государственного долга, о постановлениях Совмина, о недопустимости единого подхода в вопросе компенсации потерь сбережений населения, об указе №229 и отрицательной компенсации. Выражалась уверенность, что депутатский корпус поможет решить проблему как можно скорее — ведь граждане ждут такого решения уже 15 лет!

Какова была реакция парламентариев? Первым откликнулся небезызвестный всем С.В.Гайдукевич. Он сообщил, что лично займется обозначенной проблемой, а о результатах сообщит дополнительно. Но теперь мы знаем, какая цена словам Гайдукевича...

Все члены комиссии по образованию и культуре подписали ответ, отметив, что затронутая инициативной группой проблема волнует не только значительную часть избирателей, но и многих депутатов. Было обещано, что депутаты будут "прилагать максимум усилий для выплат компенсаций по облигациям 1990 года".

По мнению инициативной группы, проблема компенсации сбережений касается всего населения нашей страны, поскольку на день подписания Указа №229 насчитывалось: 78.235 проданных целевых облигаций, 3,7 миллиона страховых договоров и 14 миллионов вкладных счетов. И все это при менее чем 10-миллионном населении...

От комиссии по проблемам чернобыльской катастрофы ответ подписал ее председатель — депутат В.В.Кулик, сообщивший, что при обсуждении затронутой проблемы на уровне Палаты представителей члены комиссии "будут способствовать принятию справедливого решения".

Председатель и четыре члена комиссии по жилищной политике, ничего не обещая, сообщили, что обращение направлено в Совмин. Так же поступил и председатель комиссии по национальной безопасности А.А.Белошевский. Члены комиссии по охране здоровья, депутаты Р.Л.Короп и И.В.Карпенко направили обращения своим коллегам — в комиссию по бюджету...

Член комиссии по промышленности — депутат С.А.Семашко сообщил: "письмо о денежных вкладах внимательно изучено, принято к сведению и будет использовано в дальнейшей деятельности".

Тогдашний председатель комиссии по денежно-кредитной политике и банковской деятельности депутат Р.И.Внучко подготовил ответ на четырех страницах. Написано много и красиво, но, к сожалению, ни о чем, — все сказанное депутатом известно. Особый интерес вызвала концовка: "В случае принятия положительного решения о начале компенсации страховых взносов Белгосстрах известит об этом население Республики Беларусь".

Кто бы мог подумать?!

Ответ депутата Г.А.Мазуркевич — заместителя председателя комиссии по госстроительству — по объему превосходит ответ депутата Р.И.Внучко, а по содержанию свидетельствует о недостаточно глубоком изучении проблем народной избранницей.

Уважаемая Галина Алексеевна! Знаете ли вы, что благодаря постановлениям правительства №№186 и 125 более 78 тысяч граждан Республики Беларусь — передовиков производства, выделенных трудовыми коллективами и утвержденных исполкомами местных Советов, оказались обманутыми и ограбленными на 250 миллионов долларов США? Государство "кинуло" их и "обуло в лапти". Известно ли Вам, что компенсация, определенная указом №229, для 89 процентов граждан оказалась менее 10 тысяч белорусских рублей?

Слышали ли Вы об отрицательной компенсации — явлении, не имеющему аналогов в мировой практике, но благополучно рожденному 19 июня 1998 года совместным постановлением Совмина и Нацбанка №972/18?

Вместо того, чтобы дать принципиальную оценку этим, мягко говоря странным событиям, хотя бы с философской точки зрения, Вы обвиняете инициативную группу в несправедливости и некорректности. Побойтесь Бога! Ваша попытка доказать равноценность компенсаций, определенных постановлениями Совмина №186 и 125, несостоятельна, — Вы, видимо, забыли, что в 1992 году доллар стоил 105, а в 1993-м — 1908 рублей.

Сегодня даже президент "привязывает" зарплату к доллару да и золотовалютный резерв страны исчисляется в 5,5 миллиарда долларов США!

Что здесь некорректного?..

В итоге на обращение граждан из 110 депутатов сносно ответили 13 депутатов, что составляет 12 процентов от их общего количества. Из 14 комиссий парламента — пять промолчали: комиссия по законодательству, аграрным вопросам, правам человека, труду и бюджету.

Необходимо подчеркнуть, что ни один депутат не проинформировал инициативную группу о том, что он сделал по возврату гражданам их сбережений, хотя обещали решить этот вопрос многие. Беззубый депутатский корпус!

Забыли некоторые народные избранники о своей главной миссии — выполнять наказы избирателей. Видимо, забыли они и о Законе Республики Беларусь "Об обращении граждан" и о том, что понятие "депутат первично, а членство в комиссии вторично". Депутат обязан деятельно реагировать на любые обращения гражданина, а не заниматься словоблудием, давать обещание и тут же о нем забывать.

Поэтому сегодня нет оснований утверждать, что слово "депутат" в Беларуси звучит гордо.

Александр САМОДУРОВ, председатель инициативной группы владельцев целевых облигаций; Леонид СКАЛУБО, член инициативной группы.

ПАЗІЦЫЯ

Чаму Мілінкевіч павінен балатавацца кандыдатам у дэпутаты Палаты прадстаўнікоў

Чытаю неяк у "Народнай волі" і вачам не веру: Лябедзька ледзь не ўмольвае Мілінкевіча балатавацца кандыдатам у дэпутаты Палаты прадстаўнікоў на чакаемых парламенцкіх выбарах. Цырк на дроце! Чалавека, які замахнуўся на прэзідэнцкае крэсла, трэба ўпрошваць на ўдзел у палітычнай кампаніі, якая мае, бадай, не меншае значэнне, чым прэзідэнцкія выбары!

Што, Мілінкевіч не разумее: калі ён трапіць у парламент, то адной нагой ужо будзе стаяць на парозе прэзідэнцкага кабінета. Восеньскія выбары для яго — гэта, можна сказаць, генеральная рэпетыцыя перад прэзідэнцкімі, да якіх яшчэ шмат вады сплыве. І чаму б цяпер не праверыць свае сілы, свой аўтарытэт у масах?! Станеш дэпутатам Палаты прадстаўнікоў — падымешся на адну з самых высокіх трыбун. Сёння цябе спыняюць нейкія раённыя міліцыянты, а калі будзеш мець дэпутацкі мандат, яны будуць стаяць ад цябе за сто метраў. Любы вертыкальшчык раёна палічыць за гонар працягнуць руку, яму і ў галаву не прыйдзе думка пазбаўляць памяшкання для сустрэчы з людзьмі. Адным словам, адкрыюцца абсалютна новыя гарызонты.

Некаторыя скептыкі кажуць: не трэба коп'і ламаць, не пройдзе Мілінкевіч у парламенцкія дэпутаты, улады ўсё зробяць, каб сфальсіфікаваць выбары. Маўляў, намалююць яму пяцьдзесяць працэнтаў — і будзь здароў! Пры гэтым разбалабоняць: бачыце, людзі не давяраюць яму, а таму, які з яго будучы прэзідэнт...

Скажыце: а што, падчас прэзідэнцкіх выбараў улады паднясуць Мілінкевічу перамогу на талерачцы з блакітнай палосачкай? Што, тады яны адмовяцца ад фальсіфікацыі вынікаў галасавання? Што, не будуць ставіць кій у калёсы на ўсіх этапах кампаніі?

Вось чаму Мілінкевічу, як і ўсім астатнім, хто, магчыма, прэтэндуе на прэзідэнцкі прастол, сёлетняй восенню трэба прайсці суровую школу барацьбы за ўладу. Як перамагчы? На мой погляд, адказ на гэтае пытанне адзін — тыя месяцы, якія засталіся да выбараў, трэба працаваць днём і ноччу. Такая нагрузка павінна быць для ўсёй каманды. А яна павінна складвацца, лічу, не са ста чалавек, а як мінімум з дзесяці тысяч.

Скажаце, дзе ўзяць столькі актывістаў? Падняць на ногі ўсіх, хто выказаў жаданне ўвайсці ў рух "За свабоду", які Мілінкевіч стварае ўжо некалькі гадоў. Дарэчы, адразу ўбачым: усе размовы пра шырокі грамадзянскі рух на чале з Мілінкевічам гэта мыльныя бурбалкі ці сапраўды моцная сіла?

Чаму Аляксандру Мілінкевічу патрэбна такая вялізная каманда? Для таго, каб на ўсіх этапах выбарчай кампаніі сарваць планы ўлад. І асабліва на заключных. Усе ведаюць, чаму ў Беларусі так шырока выкарыстоўваецца папярэдняе галасаванне, гэта значыць галасаванне на працягу ўсяго апошняга тыдня перад афіцыйнай датай выбараў. Перашкодзіць сілам, якія могуць пайсці на злачынныя дзеянні, можна толькі пры адной умове: калі будзе наладжана кругласутачнае дзяжурства на кожным выбарчым участку. Так, так — кругласутачнае і на кожным участку. Ці магчыма гэта? Магчыма, калі ў Мілінкевіча сапраўды высокі давер з боку шырокай грамадскасці, калі ў яго камандзе людзі адказныя, а не балбатуны, калі ён здольны граматна, разумна арганізаваць працу сваіх прыхільнікаў на перамогу над канкурэнтамі.

Чаму трэба наладзіць кругласутачнае дзяжурства на кожным выбарчым участку? З тым, каб, як кажуць, мыш не праслізнула незаўважанай. Адчыняецца агітпункт у восем гадзін раніцы — адразу ж заходзяць адзін-два прадстаўнікі Мілінкевіча. І адсочваюць усё да дробязяў. Кожны крок членаў выбарчай камісіі — пад пільным кантролем. А каб не адбілася адмоўна стамляльнасць актывістаў падчас дзяжурстваў, іх трэба мяняць праз кожныя тры-чатыры гадзіны. І гэтак да таго моманту, калі выбарчы ўчастак будзе зачыняцца на ноч. Абавязкова прасачыць за тым, у якім стане пломба на скрынцы з бюлетэнямі, ці надзейна зачынены ўсе вокны, дзверы, ці ніхто з пабочных не застаецца ў памяшканні... Пасля гэтага на працягу ўсёй ночы кантралююцца ўсе ўваходы і выхады з будынка. Адным словам, усе выбарчыя ўчасткі павінны быць пад пільным вокам актывістаў круглыя суткі. Любы факт, які сведчыць пра парушэнне заканадаўства, павінен быць зафіксаваны, абнародаваны з прыняццем адпаведных мер. Увесь белы свет павінен будзе ведаць, што робіцца на выбарчых участках, дзе балатуецца спадар Мілінкевіч.

Я ўпэўнены, што пры такім сур'ёзным кругласутачным кантролі немагчымы нейкія маніпуляцыі.

Дарэчы, калі ў камандзе Мілінкевіча з'явіцца некалькі тысяч актывістаў, то кантроль за ходам выбараў будзе і на ўсіх іншых накірунках. Што, нельга праверыць рэальнасць прозвішчаў, якія занесены ў спісы выбаршчыкаў? Можна. Што, нельга весці маніторынг папярэдняга галасавання? Можна. Нават з выкарыстаннем тэхнічных сродкаў.

Каб вынікі галасавання не былі сфальсіфікаваны, асаблівы кантроль павінен быць у заключны дзень выбараў. Актывісты Мілінкевіча павінны ўзяць пад пільнае назіранне літаральна кожны куточак, кожны крок членаў выбарчай камісіі, з'яўленне на ўчастку любога пабочнага чалавека. Падліку галасоў — надзвычайная ўвага.

Вядома ж, перамога Мілінкевіча над сапернікамі ў першую чаргу магчыма пры шырокай падтрымцы выбаршчыкаў. І ў гэтым плане многае залежыць ад работы з людзьмі. Вось тут і патрэбна вялікая каманда памочнікаў. Адзін Мілінкевіч не зможа абысці кожную кватэру, пагутарыць з кожным выбаршчыкам. Агітацыйнай, тлумачальнай работай павінна быць ахоплена як мага больш людзей. Але ў каманду нельга залічваць непадрыхтаваных, неадукаваных, безадказных сяброў. Мілінкевічу трэба баяцца правакацый як з боку ўлад, так і з боку некаторых так званых прыхільнікаў.

Хтосьці можа сказаць: калі ўлады захочуць заваліць Мілінкевіча, то яны ў любым выпадку гэта зробяць. Ён і яго каманда возьмуць пад моцны кантроль выбарчыя ўчасткі, а фальсіфікацыя адбудзецца на ўзроўні акруговай камісіі ці непасрэдна ў ЦВК. Не адбудзецца, калі на нізавым узроўні ўсё будзе схоплена актывістамі Мілінкевіча. Гэта раз, а па-другое, такі ж кантроль павінен быць і ў акруговых камісіях, і на самым высокім узроўні. Вось чаму так важна мець вялікую і арганізаваную каманду актывістаў.

Я перакананы: Мілінкевіч павінен балатавацца кандыдатам у дэпутаты Палаты прадстаўнікоў. Калі ён сапраўды з'яўляецца рэальным лідэрам апазіцыі і яго падтрымлівае вялізная маса людзей, то з іх дапамогай ён стане дэпутатам Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Беларусі. А калі не выкарыстае шанц і не завалодае дэпутацкім мандатам, то ён праляціць, як фанера над Парыжам, і падчас будучых прэзідэнцкіх выбараў.

Казімір ЛЯШЧЫНСКІ, выбаршчык.

Урачыстае знаёмства... з участковым

У Лукомльскім сельсавеце ў Чашніцкім раёне ўпершыню на Віцебшчыне прайшла ўрачыстая цырымонія прадстаўлення жыхарам новага ўчастковага інспектара міліцыі.

У мерапрыемстве ўдзельнічаў начальнік УУС Віцебскага аблвыканкама Леанід Фармагей, які стаў ініцыятарам такога знаёмства.

Жыхарам Лукомля прадставілі капітана міліцыі Аляксандра Мурашку, якога нядаўна прызначылі на пасаду ўчастковага інспектара ў гэтым сельсавеце. Пасля ў сельскім Доме культуры адбыўся канцэрт калектываў мастацкай самадзейнасці і вакальна-інструментальнага ансамбля УУС "Северо-Запад".

Кіраўніцтва абласнога УУС збіраецца зрабіць падобныя цырымоніі традыцыйнымі ў розных раёнах вобласці. Па дадзеных аналізу грамадскай думкі, які праводзіўся летась, свайго ўчастковага інспектара міліцыі ведаюць 61% рэспандэнтаў.

Народная Воля http://www.nv-online.info
13 ЧЭРВЕНЯ 2008 г.

События в мире: европейский взгляд

«Восьмерка» и «черное золото»

Увеличить объемы производства нефти призвали страны-экспортеров "черного золота" министры энергетики государств Большой восьмерки, а также Китая, Индии и Южной Кореи. Они провели встречу в японском городе Аомори. Одиннадцать стран-участниц потребляют две трети энергии, вырабатываемой на планете.

Одним из ключевых вопросов стал продолжающийся рост цен на нефть. Недавно стоимость барреля перевалила за 138 долларов. По прогнозам аналитиков, к июлю она может достичь 150 долларов. При этом собравшиеся эксперты отметили, что спрос на это сырье и не думает сокращаться, несмотря на стремительный рост цен.

Глава японского минэнерго назвал ситуацию "чрезвычайно сложной". И призвал коллег выработать новую стратегию энергетической безопасности, основанную на безусловном сотрудничестве крупнейших потребителей.

Ситуация в энергетической области, как ожидают, будет доминировать на июльском саммите в Японии, которая будет принимать глав государств и правительств Великобритании, Германии, Италии, Канады, России, США и Франции.

Инцидент с кислотой

Сорок человек пострадали в результате взрыва резервуара с соляной кислотой на китайской фабрике. Инцидент произошел в городе Шэньчжэнь, когда рабочие одной из местных фабрик переливали кислоту в резервуар объемом в 3000 литров. С прилегающей к фабрике территории были эвакуированы несколько тысяч человек.

Французский президент готовится занять свое место в Музее мадам Тюссо в Лондоне.

Чемпион мира 2007 года по гримасничанью Томми Маттинсон удивил своим искусством британскую королеву.

Астану предложили назвать в честь президента

Депутат казахского парламента Сат Токпакбаев предложил дать столице республики новое название, сообщает ИА "Kazakhstan Today". По его мнению, Астана должна быть переименована в Нурсултан, по имени президента Казахстана Нурсултана Назарбаева.

Комментируя свою инициативу, парламентарий заявил, что Назарбаев сыграл огромную роль в развитии Казахстана и непосредственно Астаны. "Президент был прорабом и отцом, он строго следил за строительством каждого здания и каждой улицы", — сказал Токпакбаев.

Отметим, что ранее возможное переименование столицы в честь главы государства уже обсуждалось. Однако в июле 2007 года Назарбаев выступил против этого.

Нурсултан Назарбаев правит Казахстаном с 1989 года, когда он занял пост первого секретаря ЦК компартии республики. В 1991 году он впервые был избран президентом на всенародных выборах, проходивших на безальтернативной основе. При этом Назарбаев набрал 98,7 процента голосов. В мае 2007 года парламент республики принял поправки в конституцию, которые дали Назарбаеву право избираться на пост президента неограниченное число раз.

ФОТОВЗГЛЯД

Вице-президент Колумбии Франциско Сантос Кальдерон в Москве одарил свою жену поцелуем, которого она, кажется, не ждала.

Четвероногий член контртеррористического подразделения японской полиции тренируется на "подозреваемом" в токийском шопинг-центре.

Китай опубликовал правила поведения для гостей Олимпиады

Китай обнародовал правила поведения для иностранцев на время проведения Олимпиады, сообщает The Guardian.

Список из 57 пунктов был опубликован на официальном сайте Организационного комитета Олимпийских игр в Пекине 3 июня. До сведения иностранных граждан, собирающихся посетить Олимпиаду, доводится, что билет на спортивные мероприятия не гарантирует его обладателю получение визы. Согласно этому кодексу, на территорию страны не пустят лиц, подозреваемых в террористической деятельности, а также людей, больных заразными заболеваниями. В Китай также не пустят иностранцев, пытающихся провезти с собой оружие или предметы, его имитирующие, обмундирование, взрывчатые вещества, наркотики или яды.

Кроме того, правила обязывают иностранных граждан, которые на время посещения Игр не собираются останавливаться в отелях или других специально предназначенных для приема гостей Олимпиады местах, пройти регистрацию в полиции в течение 24 часов с момента прибытия. Это правило касается тех, кто собирается поселиться в городах. Те же, кто остановится у частных лиц, проживающих в сельской местности, должны явиться в отделение полиции в течение 72 часов. Туристам также нельзя ночевать в парках или под мостами.

Правилами запрещаются печатные материалы, CD и любые другие носители информации, содержание которых наносит вред китайскому обществу, экономике и культуре страны. Лозунги и транспаранты политического или религиозного содержания организаторы Олимпиады также посчитали недопустимыми. Желающие провести митинг, парад или акцию протеста должны обратиться за разрешением к полиции. По мнению аналитиков, таким образом власти Китая надеются предотвратить возможные выступления сторонников независимости Тибета.

Список правил для иностранцев содержит и некоторые достаточно специфические ограничения. Так, гостям Олимпиады позволяется привезти с собой только одну кошку или собаку.

У СОСЕДЕЙ

Загадай желание

"Спешите любить людей — они так быстро уходят", — этими словами поэта ксендза Яна Твардовского приветствуют создатели веб-сайта Фонда Mam Marzenie, то есть "Загадай желание". Организация старается исполнять желания неизлечимо больных детей.

Как все это началось?

Об этом рассказывает Польскому радио Моника Копчинская из фонда Mam Marzenie.

Моника Копчинская: Это движение исполнения желаний детей началось в США, когда сбылась мечта семилетнего Криса Грециуса, страдавшего белокровием. В последней стадии болезни его мама вместе с друзьями решили осуществить его самую большую мечту. Он хотел стать полицейским. И он стал полицейским на один день, ездил на скутерах, получил полицейский жетон и полицейскую форму, а также сертификат о том, что он один день ездил в полицейском патруле по улицам.

А когда мальчик был уже в очень плохом состоянии, то полицейский вертолет подлетел к окну больницы и давал сигнал фонарями, чтобы он увидел и знал, что полицейские вместе с ним. Председатель польского фонда "Загадай желание" Петр Пивоварчик тогда жил и работал в Америке. Он вернулся в Польшу с идеей сделать счастливыми и польских детей, чтобы сбылись их самые большие мечты, когда у них уже не осталось много времени.

А какие мечты у польских детей?

Моника Копчинская: Мы определили четыре категории желаний, чтобы и детям было легче их придумывать. Первая из них — "Я хотел бы получить..." очень популярна среди маленьких мечтателей. Чаще всего они хотят получить ноутбуки, потому что у этих детей обычно постельный режим. Они иногда лежат в больничной палате несколько месяцев и очень редко общаются со сверстниками. Дети лежат под капельницами и не могут покидать палату. Поэтому они мечтают о ноутбуке, который даст им возможность уйти мыслями от действительности в больнице и общаться со сверстниками через интернет.

Другая категория — это "Я бы хотел увидеть...". Это всякого рода поездки: то ли зарубежье, то ли на польское море или в горы, чтобы провести с родителями хотя бы пять дней и забыть о своей болезни. Кто-то другой желает увидеть теплое море, Эйфелеву башню или Диснейленд... Следующая категория — "Я хотел бы стать...". Девочки хотят быть принцессами. Моя последняя мечтательница пожелала стать "звездой", ездить в лимузине, ходить по сцене и быть в центре внимания и чтобы вокруг нее были фоторепортеры, зрители. Мальчики чаще всего хотят стать полицейскими, пожарниками и врачами. Но один мальчик хотел стать бизнесменом. И последняя категория — это "Я хотел бы встретить...". И это встречи с кумирами наших детей. Кто-то уже готовил еду с Паскалем, известным поваром и ведущим, телепередачу, кто-то встретился с голкипером Ежи Дудеком, а кто-то также с зарубежными звездами кино и спорта.

Каким образом вам удается осуществлять эти мечты?

Моника Копчинская: Во-первых, необходимы деньги и мы ищем спонсоров, чтобы осуществлять эти материальные мечты, например, приобрести ноутбук. Однако здесь самыми главными являются люди. Часто у нас, волонтеров, есть знакомые, и у этих знакомых есть свои знакомые. И благодаря этому образуется такая цепочка людей, которые хотят помогать. Как только они услышат, что нужно выполнить желание неизлечимо больного ребенка, они вкладывают в это все свое сердце.

Когда появилось желание стать "звездой", достаточно было сделать один телефонный звонок актеру из театра "Кукла", и он уже сам связался с остальными актерами этого театра. Почти все они приняли участие в осуществлении этой мечты. Мы заражаем своей энергией других людей, и они хотят активно присоединяться к этой идее.

Как видно, осуществлять желания не так уж трудно. Достаточно только захотеть.

КАЛЕЙДОСКОП

А мы знаем, где ты, владелец телефона

Исследователи проследили за передвижениями 100 тыс. абонентов мобильной связи, выбранных наугад из 6 млн человек, в течение 6 месяцев. Местонахождение абонента становилось явным всякий раз, как он звонил по телефону, отвечал на звонок, получал либо отправлял СМС: телефонная компания фиксировала ближайшую вышку и время выхода в сеть, поясняет Альберт-Ласло Барабаси, автор проекта и директор Центра исследований сложных сетей при Северо-Восточном университете (Бостон).

По словам исследователей, они воспользовались информацией, законность получения которой может вызвать сомнения, только после того, как все данные, с помощью которых можно узнать имена конкретных лиц, были пропущены через скремблер. Тем не менее, пишут ученые, при анализе данных "можно вычислить, с какой вероятностью владелец телефона появится в той или иной точке", пишет "Нью-Йорк таймс".

На чемпионате по катанию сыров

Во время традиционного чемпионата по катанию сыров в английском графстве Глостершир 19 человек получили травмы разной степени тяжести, передает Би-Би-Си.

Суть соревнования заключается в том, что люди должны бежать за катящейся вниз с 200-метрового склона холма огромной головкой сыра. Никаких установленных правил и определенной тактики для победы не существует.

Ветреная, холодная и дождливая погода не благоприятствовала проведению соревнований, поэтому многие участники не могли удержаться на ногах, скользили и падали в грязь, катясь по склону, переворачиваясь и налетая друг на друга. Не стал исключением и победитель одного из "забегов" — 19-летний Кристофер Андерсон, которого с места проведения состязаний унесли на носилках в кислородной маске. В результате неудачного падения юноша получил травмы спины и шеи. К счастью, они оказались не слишком серьезными, и он впоследствии смог вернуться на место соревнований.

Традиции катания сыров предположительно восходят к древним жителям Британских островов или временам римского господства, но никто достоверно не знает, когда и как начались подобные соревнования. Нынешний чемпионат на холме Куперс-хилл близ населенного пункта Брокворт в графстве Глостершир проводится уже более 200 лет.

Чемпионат проводится в несколько "забегов". В каждом из них первый оказавшийся внизу холма участник получает в награду головку местного оранжевого сыра сорта "Дабл Глостер" весом семь-восемь фунтов (около 3,5 килограмма) и навечно будет вписан в книгу победителей этого соревнования.

Приз за второе место составляет символические десять фунтов стерлингов, за третье — еще более символические пять фунтов. Существует специальная отдельная часть соревнований для детей до 12 лет.

НУ И НУ!

Любовь — оружие джихада,

или История одного теракта в Англии

22 мая в 12.20 в помещение ресторана" Жираф", расположенного в торговом центре английского города Экситер, вошел молодой человек крупного телосложения европейской внешности. Был одет в голубые джинсы и темно-синюю тенниску. Рюкзак за спиной.

Полдень — время ланча. В "Жирафе" — популярном месте семейного отдыха, свободных мест не было. Бросившемуся с извинениями официанту посетитель сказал, что хотел бы воспользоваться туалетом. Ему указали на дверь в глубине зала. В сущности, молодой человек остался незамеченным, если бы не раздавшийся в туалете взрыв.

Это был даже не взрыв, а нечто среднее между выстрелом охотничьего ружья и хлопком петарды. Затем дверь туалета распахнулась, и в зал вывалился тот самый долговязый парень. Его лицо и руки были в крови. Он плакал от боли и просил о помощи...

В 12.40 на пульт полицейского управления поступило сообщение о несчастном случае в ресторане "Жираф".

В 12.45 в ресторан вбежали полицейские и медики. Пока доктор приводил в чувство жертву, полицейские приступили к осмотру места происшествия. На полу в туалете их ждал "сюрприз" — две самодельные бомбы и обугленные запчасти какого-то непонятного устройства.

Стало ясно, что несчастный

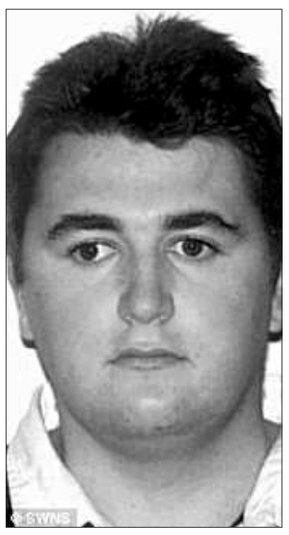

случай — вовсе не несчастный. А этот хныкающий долговязый субъект с обожженным лицом — не жертва.

Оказав первую медицинскую помощь, парня под конвоем отправили в госпиталь. Всю дорогу он плакал, уверял, что не хочет в госпиталь, а хочет в рай, где его ждет любимая.

Уже к вечеру 22 мая полиция установила имя человека, пытавшегося взорвать ресторан "Жираф". Террористом-смертником оказался 22-летний житель города Плимус Ники Райли. Полиция обыскала квартиру, в которой жил террорист, опросила соседей. Выяснилось, что Ники — человек, страдающий психическим расстройством. В 22 года его умственное развитие соответствует уровню развития 10-летнего ребенка. Все уверяли, что Райли — тихий, безобидный парень. А тот факт, что он пытался взорвать ресторан вместе с посетителями, вызывал у соседей и родственников Ника искреннее недоумение. Они дружно уверяли, что сам Райли не мог до такого додуматься. Не иначе как его надоумили новые друзья.

Мистер Большой

Всю следующую неделю полиция собирала по крупицам информацию о Нике Райли и его "друзьях". Оказалось, что парень водит дружбу с местными исламистами. Странная дружба психически больного английского юноши и неких курдских беженцев, владеющих небольшим магазинчиком по соседству с домом Ника, началась 5лет назад. Это было трудное время для Райли. Его бросила школьная подружка, а мальчишки на улице издевались над его умственными способностями, называли "педиком". Пожалуй, любой другой парень при такой комплекции (192 см рост, 100 кг вес) легко разобрался бы с обидчиками, а Ник лишь убегал домой, закрывался в своей комнате и плакал. Все, чего он хотел, — это любить и быть любимым. Но девушки шарахались от него, а мальчишки дразнили "гомосеком"...

Несколько раз Ник пытался покончить жизнь самоубийством, после чего подолгу лежал в психбольнице, где ему медикаментозно пытались внушить, что жизнь хороша и жить хорошо. Но, возвращаясь домой, Ник снова окунался в атмосферу непонимания, тоски и одиночества. Единственной радостью Ника была коллекция игрушечных машинок Джеймса Бонда и плэйстэйшен.

Однажды, возвращаясь домой, Ник зашел в магазин, принадлежащий курдам. Человек за прилавком поинтересовался у Ника, как дела и почему он грустный. И парня прорвало: он рассказал о семье, о несчастной любви, о мальчишках, которые обзывают его "педиком", о попытках суицида. Нику сочувствовали, угощали чаем и рахат-лукумом.

С тех пор Ник Райли стал частенько забегать в этот магазин. Продавец по имени Ахмед познакомил его со своими братьями. В их компании Ник впервые почувствовал себя полноценным человеком. Над ним не издевались, от него не отмахивались, как от назойливой мухи. Его слушали, ему сочувствовали, предлагали помощь. Новые друзья называли Ника "мистер Большой".Это было куда приятней, чем "мистер гомосек".

Райли порвал отношения с английскими друзьями. Теперь он проводил время в местном "исламском центре", а по пятницам вместе с новыми друзьями посещал мечеть.

Родственники Ника говорят, что именно в это время со стены его комнаты исчезли портреты Дэвида Бекхэма и Бритни Спирс. На их месте появилась фотография дымящихся башен торгового центра в Нью-Йорке 11сентября.

Глядя на эту фотографию, Ник часто говорил, что мечтает совершить нечто подобное.

Любовь зла...

Помня о первой несчастной любви Ника, новые друзья предложили познакомить его с красивой мусульманской девушкой. Они дали адрес в интернете, где Ник наконец-то встретил ЛЮБОВЬ. Правда, они не могли встречаться в реальной жизни, подружка якобы жила где-то в далеком Курдистане. Но Ник верил, что однажды они встретятся и будут вместе навсегда... А пока он дни напролет сидел в интернете, общаясь с девушкой своей мечты. Жизнь Ника переменилась. Теперь он был веселым и жизнерадостным. Беспрестанно говорил о своей любви, о том, что ради нее готов на все. Для начала, идя навстречу пожеланиям любимой, христианин Ник Райли принял ислам. Теперь он был новым человеком с новым именем — Мохамед Рашид. Он ненавидел американцев и англичан из-за развязанных ими войн в Ираке и Афганистане, осуждал "крестовые походы" и мечтал совершить героический поступок во славу ислама.

Однажды любимая девушка из далекого Курдистана подсказала Нику-Мохамеду, что нужно сделать...Она обещала встретить его в раю вместе с 72-мя девственницами, которые якобы полагаются каждому герою-шахиду на небесах...

22 мая Ник-Мохамед, уложив в рюкзак две самодельные бомбы, начиненные гвоздями, поехал в город Экситер совершать "героический поступок".

Следствие продолжается

Помощник шефа полиции города Экситер Тони Мэлвилл убежден, что подружки Ника Райли, толкнувшей его на террористический акт, не существует. Ее роль скорее всего играли сами "друзья"-исламисты. Полиция пытается выяснить, в Экситер Ник прибыл один или с "группой поддержки". За две недели до взрыва в "Жирафе" был арестован некто Эндрю Ибрагим, житель Бристоля, так же, как и Ник Райли — англичанин, перешедший в ислам и посещавший тот же, что и Ник, "исламский центр".

В доме Ибрагима полиция обнаружила кустарную мастерскую по производству бомб. Есть подозрения, что Ник Райли и Эндрю Ибрагим вместе планировали совершить теракт в Экситере. Но Ибрагим был арестован, и Райли, воодушевленный "любимой девушкой", решил сам довести акт джихада до конца. К счастью, бомба не взорвалась, а от "выстрела", который слышали все посетители ресторана "Жираф" в тот злополучный полдень, пострадал лишь сам террорист.

Кстати

В Брюсселе на скамье подсудимых оказались 6 мусульман — граждан Бельгии. Они обвиняются в организации теракта против американских военнослужащих в Ираке. Правда, сами "герои джихада" Бельгию не покидали. В роли "шахида" они послали в Ирак 36-летнюю бельгийку Мюриэл Дэгог. В свое время Мюриэл вышла замуж за марокканца и приняла ислам. В ноябре 2005года любящий муж отправил ее в Багдад. Европейская внешность не вызывала подозрений у американских солдат, поэтому супруг Мюриэл и его компания предполагали, что женщине удастся взорвать себя, оказавшись среди военнослужащих коалиционных сил или армейского патруля.

Мюриэл Дэгог погибла.

Евгений СУЛЫГА,
соб.корр. "Народной воли" в Великобритании.

Ресторан размером с 10 футбольных полей

Сирия, считающая себя местом рождения одной из лучших кухонь мира, теперь претендует и на право называться страной с самым большим рестораном на планете.

Заведение под названием "Бавабет Димашк" ("Дамасские ворота") на 6012 мест сместило с первой строчки в этом почетном списке бангкокский ресторан, способный вместить всего-навсего 5 тысяч посетителей.

Расположенные в пригороде сирийской столицы "Ворота" открыты с 2002 года. Помимо собственно ресторана, здесь есть летняя веранда с бассейнами, фонтанами и уменьшенными копиями археологических руин, а также отдельные зоны, в которых — помимо ближневосточной и иранской — посетителям предлагают китайскую и индийскую кухню.

В оживленные летние месяцы количество сотрудников увеличивается до 1800 человек: меньшее количество не справляется с обслуживанием столиков, расположенных на 54 тысячах квадратных метров.

Народная Воля http://www.nv-online.info
13 ЧЭРВЕНЯ 2008 г.

НУ І НУ!

Па справе РНЕ дапытваюць тых, каму пагражалі неафашысты

Ва ўпраўленне КДБ па Віцебскай вобласці выкліканы сябра Сойму КХП БНФ Ян Таўпыга і ягоны аднапартыец Ян Дзяржаўцаў, якія паўгода таму атрымалі лісты з пагрозамі ад імя "віцебскага аддзялення "Рускага нацыянальнага адзінства".

20 мая гэтага года па фактах з'яўлення ў Віцебску лістоў з пагрозамі ад імя РНЕ Камітэт дзяржбяспекі ўзбудзіў крымінальную справу. Цяпер тых, хто атрымліваў падобныя лісты на працягу 2006—2007 гадоў.

Паказанні ў гэтай справе ўжо далі рэдактар недзяржаўнага бюлетэня "Курьер из Витебска", былы рэдактар газеты "Витебский курьер" Уладзімір Базан, былая старшыня гарадской арганізацыі АГП Алена Залеская і праваабаронца Леанід Свецік. Яго выклікалі на допыт пасля 9-гадзіннага ператрусу, падчас якога супрацоўнікі КДБ забралі ў праваабаронцы аргтэхніку, друкаваныя выданні і нават чыстую паперу.

Леанід Свецік кансультаваў тых, хто атрымаў допісы ад імя РНЕ, — дапамагаў ім складаць заявы ў пракуратуру, каб адпаведныя структуры знайшлі аўтараў лістоў з пагрозамі. Аднак крымінальную справу паводле артыкула 130.1 "Распальванне міжнацыянальнай і міжканфесійнай варожасці" распачалі толькі цяпер, амаль праз два гады пасля атрымання віцебскай актывісткай Аленай Залескай першага ліста ад РНЕ.

Падрабязнасці пра тое, што цікавіць у гэтай справе супрацоўнікаў КДБ, выкліканыя на допыт не распавядаюць, бо з іх узялі падпіску пра неразгалошванне таямніцы следства.

ПРАПАНОВА

Здаў кроў — атрымай правы

"Можа, варта задумацца над тым, каб разам з правамі кіроўцы людзі атрымоўвалі і карткі донараў", — з такой незвычайнай прапановай выступіў падчас прэс-канферэнцыі 10 ліпеня ў Мінску дырэктар Рэспубліканскага навукова-практычнага цэнтра гематалогіі і трансфузіялогіі **Міхаіл Патапнеў**.

На думку спецыяліста, для такога падыходу ёсць падставы, бо па статыстыцы 60—70% людзей хоць раз у жыцці патрабуецца донарская кроў. А кіроўцы якраз уваходзяць у зону рызыкі:

— Я выказваю гэтыя думкі. І спадзяюся, што калісьці іх хтонебудзь пачуе і падтрымае. Але сам я займацца адміністраванням не збіраюся, — дадаў Патапнеў.

ПЕРРОННЫЕ РАЗМЫШЛЕНИЯ

«...Еду я на родину»

Провожал я как-то знакомую девушку, отъезжавшую из Чехии в родимую сторонку, именуемую Республикой Беларусь. Люба несколько месяцев работала в Праге. Неся в обеих руках нелегкие сумки, я спросил, отчего ей не сиделось в Беларуси, ведь столько пишут о необычайно стабильной экономической ситуации в этой стране, о постоянно растущих заработках населения и его тотальном тамошнем довольстве жизнью. Если это так, то что потянуло тебя, девочка, на далекую чужбину?

Люба внимательно выслушала мои речи о белорусских молочных реках, клокочущих и пенящихся в кисельных берегах, вежливо, но довольно кисло улыбнулась и ответила примерно так: может, у Лукашенко жизненный уровень и повышается, может, и тому губернатору, который объявил его выше Бога, тоже неплохо живется, но от этой халвы во рту миллионов простых белорусов слаще не становится. Люба у себя на Родине одна воспитывает сына, живет недалеко от Минска, в небольшом поселке. Все виды работ, которые ей удавалось там найти, не приносили ей более 100 долларов в месяц, что, само собой, никак не позволяло свести концы с концами. Хорошо, что живет Люба и ее сын вместе с родственниками, кое-как с хлеба на квас перебивается, а то бы и вовсе зубы на полку можно было положить. О том, чтобы удовлетворить запросы растущего сына, купить все (или хотя бы часть), что он просит, и речи быть не может.

И в один прекрасный день Люба решила поддаться на уговоры подруги, уже несколько лет "вахтовым методом" живущей и работающей в Чехии. Та ей и место в одной фирме подыскала. Нет, не директора. Уборщицы. Но подруга резонно при этом заметила, что с чего-то начинать надо. Да и у себя на фабрике занимала Люба вовсе не руководящую должность. Короче, она согласилась, выхлопотала в чешском посольстве в Минске рабочую визу, рассчиталась на своем родном предприятии и поехала на Запад. Недалеко, всего какая-нибудь тысяча километров, а все же — заграница.

— Ну и как? Нормально заработала? — нетерпеливо полюбопытствовал я, глядя, как к перрону пражского центрального автовокзала, словно корабль к пристани, причаливает "дабл-деккер", двухэтажный автобус с надписью "Карловы Вары—Минск". Вокруг, на пятачке, еще недавно бывшем более-менее свободным, мгновенно сгрудилась внушительная толпа народу, обремененного солидными баулами и чемоданами.

— Да какое там... — протянула Люба, кисло улыбнувшись. — Максимум долларов по 300 удавалось в месяц отложить. За квартиру заплати, за еду отдай, кредит для мобильного телефона купи, то-сё — вот они, денежки-то, и разбегаются... Я рассчитывала на большее. Но делать нечего.

— Наверное, теперь в Беларуси останешься? В гостях хорошо, а дома-то лучше, — предположил я.

— Еще чего! — Люба фыркнула; по выражению ее лица я понял, что сморозил глупость и девушка всерьез усомнилась в моих умственных способностях. — Месяц погощу, сына увижу, порадуюсь с ним вместе — я ведь ему кучу вещей везу, о которых он годами мечтал, — и назад. Работать надо. Чего там делать? Гиблое место...

Я хотел было продолжить наш интересный диалог, чтобы постараться побольше узнать о социально-экономических устремлениях электората господина Лукашенко (которого, как известно, больше всего любят труженики села, пенсионеры и представительницы прекрасного пола), но передние двери "дабл-деккера" распахнулись, и на перрон ступил водитель. Холеный мужчина с усиками, в безукоризненно выглаженной рубашке, модных штанах, на совесть начищенных дорогих штиблетах; он широко улыбнулся, распространив по перрону запах американской зубной пасты и французского одеколона. Очевидно, это был яркий представитель стремительно прогрессирующего белорусского сервиса за рубежом (фирма-перевозчик — чешская, а водители — родные, отечественные).

— Меня зовут Володя, — доверительно сообщил водитель на чистом русском языке. — Па-апр-рашу билеты и паспорта!

К тщательно вымытой, с аккуратно остриженными ногтями Володиной ладошке потянулись десятки вмиг вспотевших от невесть откуда взявшегося волнения пассажирских рук с синими белорусскими паспортами и вложенными в них билетами. Он брал их медленно, с ленцой и едва заметной пренебрежительной брезгливостью рассматривал содержимое, наметанным глазом воина-пограничника сверял фотографию с физиономией, тонко демонстрируя, что делает соплеменникам большое одолжение одним своим присутствием, не говоря уж об исполнении служебных обязанностей.

Очутившись в толпе, я внезапно тоже почувствовал себя... Нет, даже не белорусом (от пассажиров не услыхал я ни словечка по-белорусски), но советским человеком. Я тоже невольно стал помогать Любе пробиться поближе к Володиной фигуре, вокруг которого стеной стояли милые люди, которые пять минут назад добродушно беседовали на великом и могучем языке Тургенева, Толстого и Достоевского. Теперь мои попытки передать Володе Любины паспорт и билет в любой момент, казалось, могли вызвать поток грубой брани. Соотечественникам хотелось ругаться, но они сдерживали себя, и я был им благодарен за их железную силу воли. Лица их, еще недавно веселые и улыбчивые, стали хмурыми, неприветливыми и даже злыми.

Минут десять продолжался этот дивный сбор документов, который по силе правды жизни и композиции невольно напомнил мне архивную фотографию 1945 года "Советский солдат раздает хлеб и разливает похлебку голодным жителям поверженного Берлина".

— А куда багаж-то? Где у вас багажное отделение? — начали тем временем волноваться те, кто уже отволновался по поводу паспортов и билетов, прошедших строгий Володин контроль и торжественно внесенных внутрь автобуса; документы покоились на уютном столике, украшенном маленькой лампой "под старину", с абажуром. Обладателей паспортов это явно успокаивало, и они осмелели.

— Как бы нам... это... вещички погрузить... знаете ли... пару сумок... — раздалось сразу несколько голосов. Володе пришлось прервать интересную беседу с напарником и подойти к толпе.

— А ну, показывайте, что у вас тут! — велел он и подошел к первой попавшейся сумке. — Что внутри? Микроволновка? Предупреждаю: на белорусской границе за нее заплатите 35 евро!

— Как? Почему? Да я ее здесь дешевле купила! — изменилась в лице и схватилась за сердце хозяйка СВЧ-печи. — Это грабеж!

Но Володя уже отвернулся и взялся за хозяев тех баулов, которые стояли ближе всего к автобусу. "Так! Сколько сумок? Две? Да вы что? У меня места нет! И не просите! А мне какое дело? Это ваши вопросы!.. Так, давайте 300 крон и засовывайте ваши сумки вот сюда!" — он отворил какую-то небольшую дверцу сбоку, и в открывшуюся за нею дыру тут же перекочевали два баула. Народ с сумками, судьба которых еще висела в воздухе, недовольно зашумел и послушно захрустел банкнотами. Места для багажа в "дабл-деккере" было действительно мало, Володе приходилось трудно — одной рукой он принимал и пересчитывал купюры, которые немедленно исчезали в его глубоких карманах, а второй отдавал своему ассистенту неуловимые указания-жесты, куда бы еще эти чертовы сумки засунуть. Трудно понять, кому вообще в голову пришло на рейс, везущий белорусов (!) из Чехии (!), выставлять автобус, который по вместимости багажных "карманчиков" максимум предназначен для перевозки немецких туристов к достопримечательностям Швейцарии?

Дело было муторное и продвигалось крайне медленно. Пассажиры пытались выказывать признаки недовольства ("Мы билеты купили!.. Это ваши трудности!.. Как это так — некуда багаж поместить?"), а Володя щедро демонстрировал им свое полное и безоговорочное презрение, не забывая, впрочем, взять "плату за багаж". Мысли о том, чтобы потребовать от него квитанцию за этот непонятный побор, ни у кого даже не возникло. Народ боялся рассердить всемогущего Володю грязными приставаниями и подозрениями.

Не успев закончить погрузку багажа, он был призван к передним дверям громкими возгласами и воплями: "Но ведь мы же купили билеты! Что значит — нету мест?! Безобразие!.." Володин напарник, по сравнению с коллегой выглядевший обозленным на жизнь слесарем-сантехником, насильно переодетым в работника евросервиса, стремительно и громко ввязывался в перебранку; тональность его голоса вызывала опасения в том, что дело явно пахнет дракой.

Спасая положение и честь фирмы, Володя вклинился в толпу и начал — спокойно и угрожающе одновременно — объяснять, что из Карловых Вар едет большая группа туристов, которые заблаговременно, за месяц или два, купили себе билеты, а потому они имеют первоочередное право на места в автобусе.

— А я купил неделю назад! Это что — не заранее?! Почему же кассы продавали билеты, если мест давно не было? — кричали взволнованные пассажиры и размахивали паспортами с тисненым гербом Республики Беларусь. У некоторых паспорта были с двуглавыми российскими орлами, и они высокомерно заявляли, что вообще следуют через Минск транзитом в Белокаменную, однако невозмутимого водителя и это мало трогало. Володя успокаивал их мягкими, увещевательными пассами своих обнаженных по локоть рук, но было видно, сколь трудно ему дается это внешнее спокойствие:

— Граждане, товарищи, не волнуйтесь! И не суйте мне под нос свои билеты, а то я их возьму и порву!.. Отойдите от автобуса!

Угроза физического уничтожения билетов (каждый из которых стоил не один десяток долларов) подействовала отрезвляюще, толпа поутихла, Володя начал разбираться с недовольными индивидуально. То и дело сквозь невнятное жужжание голосов прорывались умоляющие фразы: "Да я вам еще тыщу крон доплачу, только возьмите... А хотите — полторы тыщи?" Володя делал страшные глаза и порывался что-то сказать, но было видно, что мозг его осмысливает полученную информацию и ищет какое-то решение, которое позволило бы помочь страждущим (все они поголовно и немедленно, пытаясь смягчить его железное сердце еще и мотивами гуманности, сообщили ему, что едут хоронить близких родственников, женить сыновей, выдавать замуж дочерей или ложиться на операцию в онкологическую клинику, в которую выстояли пятилетнюю очередь) и при этом не нарушить какие-то страшные предписания каких-то страшных контрольно-таможенно-пограничных органов, на которые Володя постоянно ссылался...

Взгляд Володи все чаще при этом останавливался на группе тех, кто паспорта и билеты ему уже ранее сдал, но при этом ничего за это "сверху" не платил и даже не предлагал. Группа остро чувствовала косой взгляд Володи, ее охватывали смутные и недобрые предчувствия, которые были связаны с недавними безапелляционными заявлениями шофера о том, что мест для багажа нет, но после "оплаты по таксе" места, словно по мановению волшебной палочки, находились. Люди явно начинали думать о Володе плохо, но нельзя сказать, чтобы это сильно его беспокоило. В мыслях своих он был бесконечно далеко, словно здесь, на пятачке пражского перрона, речь шла о чем угодно, только не о скорейшей посадке пассажиров и благополучном отъезде к месту назначения. В его глазах было что-то невыносимо родное, исключительно наше, отечественное. Такие взгляды мне доводилось наблюдать у средней руки советских чиновников, беседовавших с "населением", но вынужденных при этом думать о том, что они посажены в свое кресло блюсти государственные интересы, а потому не обязаны заботиться обо всех этих козявках, копошащихся где-то внизу в поисках хлеба насущного и снующих туда-сюда со своими жалкими баулами...

Усадив Любу в салон (она оказалась в группе "счастливчиков", купивших билет "всего лишь за неделю", но пришедших к автобусу заранее), я дожидаться отъезда не стал, помахал ей рукой и ушел, поскольку сам спешил по делам. Мне казалось, что ее приключения на этом закончились. Через сутки она должна была высадиться в Минске и обнять родных людей, а потом позвонить мне.

Звонок с мобильного телефона раздался лишь к вечеру следующего дня, через 32 часа после отъезда из Праги. Приключений было много... Оказывается, стоило мне покинуть ее сидящей грустно у окна второго этажа "дабл-деккера", как в салон автобуса устремился харизматический шофер Володя с целью высадить всех "лишних", то есть тех, кто купил билет не за месяц, а за неделю, и потому имел нахальство занимать "чужое место". Его сильные, ухоженные руки было уж крепко ухватились и за Любины вещи, но тут не выдержали нервы у ее соседки, тоже молодой белоруски, которую ждала та же участь — быть выброшенной с сумками из автобуса, куда она с такими муками только что забралась. Соседка обложила Володю таким многоэтажным матом, что даже его закаленная в путешествиях душа не выдержала, и он вынужден был с позором ретироваться, бормоча себе под нос невнятные угрозы и ругательства.

По Чехии и Польше Люба со товарищи проследовали совершенно беспрепятственно. Под Брестом польские пограничники и таможенники, безучастно скользнули глазами по ее паспорту и, зевая, отвернулись. Прямо-таки оскорбительное отсутствие внимания с их стороны сполна компенсировали белорусские стражи границ, которые заставили пассажиров вынести из автобуса все вещи и долго в них рылись. Нет, не оружие, наркотики и доллары ЦРУ на поддержку белорусской оппозиции искали они. Все было прозаичнее. Соседка Любы, спасшая ее в Праге от рук водителя Володи своей решительной матерщиной, поплатилась 30 долларами за провоз микроволновой печи. Люба вся так и обмерла, когда веселый и улыбчивый таможенник полез и в ее сумку; обнаружив там сразу утюг, тостер и фен, он торжествующе потребовал с девушки "всего 25 долларов".

Ясное дело. Все они для белорусского таможенника были "гадами", которые зашибали деньгу на Западе вместо того, чтобы, "как все", горбатиться на родной фабрике, а теперь нагло везли доллары и евро домой. Да притом пытались протащить с собой всякие эти буржуйские штучки вроде СВЧ-печей и прочих "тефалей". Таможенники и пограничники чувствовали себя благородными "робин гудами", на своем трудном и опасном участке службы потихоньку восстанавливающими пошатнувшуюся было социальную справедливость. Они находились на острие государственной политики и ощущали за спиной незримую поддержку руководства страны.

Я представил себе, как, проводив таможенника ненавидящим взором, Люба облегченно вздохнула и оглядела потемневший от потеков бензина асфальт белорусского КПП, над которым желтым маревом дрожал прохладный воздух. Она снова была на Родине, в любимой с детства стране.

— Ну чё, Любаша, с месячишко отдохнешь — и снова сюда, на чешского "бауэра" батрачить? — глупо пошутил я.

— Через неделю, — очень серьезно сказала Люба. — Встретить сможешь?

Александр СЕМИПАЛАТИНСКИЙ.

РЕЗОНАНС

«Отправлять на пенсию женщин в 60 лет — это преступление»

6 июня в "Народной воле" была опубликована корреспонденция "Пенсионный возраст для мужчин и женщин предлагают сделать одинаковым". Она вызвала широкий резонанс не только среди читателей газеты, но и среди посетителей нашего веб-сайта.

ОКС:

— Отправлять на пенсию женщин в 60 лет — это преступление. Если и надо начинать реформу, то с военных. Вот это мнение кажется мне разумным. Чем так загружены наши военные, что уже в 45 лет могут идти на отдых? Они что, больше трудятся, чем токарь или строитель? Или врач и преподаватель? Они что, рискуют жизнью? Все эти "вояки" выходят на пенсию и продолжают работать. Поэтому сегодня и в армию все идут: не потому, что престижно, а потому, что старость обеспечена.

Минчанка:

— Если поднимут пенсионный возраст, вырастет зарплата в конвертах.

Галина Васильевна:

— Почему мы должны смотреть на то, что происходит в европейских странах? Там совершенно иной уровень жизни, а следовательно, и продолжительность жизни. Конечно, в США, где в среднем живут около 80 лет и мужчины, и женщины, можно выходить на пенсию в 65 лет. Но у нас, когда средний возраст мужчин 62 года, а женщин 72, это безнравственно.

А.:

— Окс пишет: "Отправлять на пенсию женщин в 60 лет — это преступление". А мужчин, средняя продолжительность жизни которых 62 года, — это нормально?! При существующем положении дел любой здравомыслящий мужчина заинтересован в том, чтобы максимально возможная часть зарплаты выплачивалась ему в конверте. Тем более что размер пенсии отнюдь не пропорционален зарплате.

Женщина:

— Предыдущему автору хочу сказать, что проблема высокой смертности белорусских мужчин существует не оттого, что они рано идут на пенсию, а оттого, что они много пьют и курят!

Валентин Петрович:

— Недавно у одного моего знакомого, около 50 лет отроду, был хороший шанс не дожить до пенсии: в свое время он отслужил срочную службу, таскался принудительно по всяким сборам и вот на старости лет его хотели на месяц призвать на сборы и заставить пожить в палатке в 30-градусный мороз. Благодаря своим болячкам, он на этот раз отвертелся. Но он сам себе задает вопрос: почему его угораздило родиться в стране, где он всем должен: военным, которые в 45 лет уходят на хорошую пенсию, женщинам, которые в 55 лет могут отдыхать и на сегодняшний день курят и пьют больше мужчин, парламентариям с пенсией в 5—6 раз превышающей его будущую... Почему он должен для всех этих чужих радостей отчислять по 36% в пенсионный фонд от заработанного? Где это хваленое равенство людей перед законом? И разве это общество равных возможностей?

ЧУЛІ?

За «лішнія» метры — па больш высокаму кошту

Цэны на "лішнія" метры пры будаўніцтве жылля з дзяржпадтрымкай могуць быць перагледжаны. Аб гэтым паведаміла начальнік аддзела інвестыцыйных жыллёвых праграм і жыллёвага будаўніцтва Міністэрства архітэктуры і будаўніцтва Беларусі Таццяна Затуранская.

Яна растлумачыла, што грамадзянам, якія маюць патрэбу ў паляпшэнні жыллёвых умоў, ільготны крэдыт на будаўніцтва прадастаўляецца зыходзячы з нарміруемай плошчы жылля. Напрыклад, калі сям'я з трох чалавек пражывае ў аднапакаёвай кватэры плошчай 40 кв.м і збіраецца будаваць у ЖБК кватэру плошчай 70 кв.м, ільготны крэдыт ім прадастаўляецца толькі на 20 кв. метраў. У той жа час цана на ўвесь метраж новай кватэры льготная. А сваю першую кватэру сям'я пры жаданні можа выгадна прадаць на другасным рынку па цане 1,5 тыс. дол. і больш за 1 кв. метр.

Паводле слоў Таццяны Затуранскай, пытанне аб тым, якім павінен быць кошт для грамадзян будаўніцтва "лішніх" квадратных метраў, цяпер вывучаецца. "Магчыма, мы будзем прапаноўваць які-небудзь механізм для яго вырашэння. Мяркуем, што дзяржпадтрымка павінна быць пэўным чынам лімітавана, дзяржава не можа сабе дазволіць раскідацца грашыма", — падкрэсліла прадстаўнік Мінбудархітэктуры.

Дарэчы, на чарзе маючых патрэбу ў паляпшэнні жыллёвых умоў у рэспубліцы стаіць больш як 700 тыс. сем'яў. Іх гэтая навіна, напэўна, не парадуе.

Падаражэлі хлеб і малако

Гранічныя адпускныя цэны на малочныя прадукты і ялавічыну з 3 чэрвеня павышаны на 2 працэнты, на хлеб і хлеба-булачныя вырабы — на 1,5 працэнта.

Такім чынам Міністэрства эканомікі Беларусі збіраецца кампенсаваць падаражэнне сельскагаспадарчай сыравіны, паліўных і матэрыяльна-тэхнічных рэсурсаў.

Ужо аб'яўлена аб павышэнні на 10% закупачных цэн на мяса. Такім чынам, мясныя вырабы падаражэюць яшчэ больш.

Ужо відавочна, што дзяржава выбрала просты спосаб павелічэння цэн — пакрысе, але амаль кожны тыдзень нешта павялічваецца. Ці ўдасца гэтым падмануць народ?

ФАКТ

Маёмасць пісьменнікаў прадалі за 3 мільёны долараў

У мінулы аўторак на аўкцыёне ў будынку Дзяржаўнага камітэта маёмасці за 3 мільёны долараў прадалі ўласнасць Беларускага літаратурнага фонду — славуты дом адпачынку "Іслач".

Нагадаем, што год таму рашэннем Вярхоўнага суда Беллітфонд быў ліквідаваны. Міністэрства юстыцыі палічыла, што грамадскае аб'яднанне дапусціла шэраг парушэнняў статутнай дзейнасці, якія не былі выпраўлены. Пасля чаго стаў вырашацца лёс маёмасці, якой валодаў фонд. У прыватнасці — санаторыя-прафілакторыя пісьменнікаў "Іслач" пад Ракавам. За запазычанасці па аплаце за камунальныя паслугі пісьменніцкую маёмасць (галоўны трохпавярховы корпус, тры катэджы ў двух узроўнях, лазню, кацельню, жылы дом для абслугі ды іншыя гаспадарчыя пабудовы разам з зямельным участкам плошчай 26, 7 гектара) вырашылі пусціць "з малатка". Стартавы кошт лоту быў 2 мільярды 312 мільёнаў рублёў без уліку падатку на дабавачную вартасць.

Як стала вядома, непасрэдна на аўкцыён было пададзена сем заявак, але рэгістрацыю прайшлі толькі тры ўдзельнікі. Самі таргі адбыліся надзвычай хутка. Літаральна за адну хвіліну цана падскочыла да 6 мільярдаў 600 мільёнаў рублёў (каля 3 мільёнаў долараў). Большай сумы за пісьменніцкую маёмасць, чым Таварыства з абмежаванай адказнасцю "Белінтэхбуд", ніхто не прапанаваў. Таму яе прадстаўнік і падпісаў пратакол правядзення аўкцыёну. Да 12 чэрвеня гэтае прадпрыемства павінна заключыць адпаведную дамову, пасля чаго стане паўнавартасным уласнікам. Грошы ад продажу будуць пералічаны ліквідацыйнай камісіі ГА "Беллітфонд", якая і вырашыць іх далейшы лёс.

"Якая частка тых сродкаў дастанецца пісьменнікам, пакуль дакладна невядома, — кажуць сёння яны самі.

Такім чынам, разам з Домам пісьменнікаў у цэнтры Мінска беларускія літаратары пазбавіліся сваёй апошняй маёмасці ў Іслачы".

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

У Беларусі пабудуюць армянскую царкву

У Беларусі плануецца пабудаваць армянскую царкву, сказаў у інтэрв'ю агенцтву "Навіны-Арменія" старшыня армянскай рэлігійнай абшчыны Беларусі Андрэй Амбарцумян.

"Я думаю, што сёлета мы атрымаем зямельны ўчастак і пачнём будаваць армянскі храм па ўсіх канонах армянскай апостальскай царквы", — сказаў Андрэй Амбарцумян.

Народная Воля http://www.nv-online.info
13 ЧЭРВЕНЯ 2008 г.

АСОБА

Алесь БАДАК:

«Не магу пісаць песні ні аб чым, што б мне за гэта ні прапаноўвалі...»

Вядомы беларускі паэт-песеннік Алесь Бадак, песні якога спяваюць амаль усе зоркі беларускай эстрады, распавёў "Народнай волі" пра тое, колькі можна зарабіць на песнях, як выжыць на гэтыя грошы і чаго не хапае беларускім пісьменнікам.

— Алесь Мікалаевіч, вы пішыце казкі для дзяцей, тэксты песень для беларускіх выканаўцаў, займаецеся журналістыкай...

— Сёння я лічу сябе больш пісьменнікам, чым журналістам. Пасля заканчэння школы ў мяне быў выбар, куды пайсці вучыцца: на журналіста альбо на філолага. Я выбраў філалагічны факультэт. Для паступлення на факультэт журналістыкі я не зусім добра ведаў замежную мову: на ўроках мы слухалі песні Высоцкага...

— А як тады аказаліся ў журналістыцы?

— Дзякуючы газеце "Будаўнік камунізму", якая цяпер называецца "Ляхавіцкі веснік". Там я пачынаў сваю журналісцкую дзейнасць. З гэтай газетай звязана шмат цікавых выпадкаў. У дзевятым класе мне трэба было напісаць нарыс пра трактарыста-перадавіка, які быў вельмі знакаміты ў сваёй вёсцы. А ў гэтага трактарыста ўжо неаднаразова да мяне бралі інтэрв'ю. І вось я прыехаў у калгас, прыйшоў у майстэрню, дзе было вельмі шумна. Папрасіў аднаго мужчыну, каб той паказаў мне таго трактарыста. Я ўзяў інтэрв'ю, задаў усе пытанні, якія трэба было, запісаў інфармацыю. У хуткім часе выйшаў матэрыял на цэлую старонку з фотаздымкам зусім іншага чалавека. Аказалася, што я ўзяў інтэрв'ю не ў таго трактарыста. Крыху пазней я сустрэў сапраўднага героя. Ён мне сказаў толькі: "Якія ж вы ўсё ж такі журналісты махляры!"

— А ў дзіцячую літаратуру як прыйшлі?

— Не думаю, што ў дзіцячую літаратуру я прыйшоў выпадкова. Маю прозу і творы для дзяцей аб'ядноўвае казка. Нягледзячы на тое, што гэта розныя жанры, у іх шмат падобнага. А пра амбіцыі... Калісьці ў адной з газет мяне параўналі з аўтарам кнігі пра Гары Потэра. Не магу сказаць, што я пагадзіўся з гэтым выказваннем, але было вельмі прыемна. Мне хацелася б напісаць твор, які выйшаў тыражом не тры тысячы, а сорак—пяцьдзесят. Менавіта тады я сказаў бы, што цалкам задаволены сваёй працай. Дарэчы, у свой

час празаічныя казкі выходзілі тыражом сто тысяч.

— Не так даўно вы казалі, што абараняеце масавую літаратуру — асабліва тую, якая на беларускай мове. А што вы разумееце пад масавай літаратурай?

— Пад масавай літаратурай я разумею кніжку тыражом не менш за тры тысячы асобнікаў. Гэта літаратура павінна быць запатрабаванай. У першую чаргу — гэта дзіцячая літаратура. У нас вельмі спецыфічная краіна, дзе любяць паэзію. І сёння трэба падтрымліваць масавую літаратуру, асабліва на беларускай мове. Калі толькі пачала выходзіць серыя кніг "Гары Потэр", у нас была размова наконт гэтага з вядомым пісьменнікам Адамам Глобусам. Я ў яго спытаў: ці можна раскруціць беларускую літаратуру, зрабіць яе вядомай на ўвесь свет? Адам адказаў, што можна. Можна ўзяць, напрыклад, выдаць кніжку Янкі Маўра тыражом сто тысяч, і яе раскупяць. Праўда, толькі калі ў яе ўлажыць мільён долараў.

— Гэта значыць, беларускім пісьменнікам патрэбны піяр?

— Гэта сёння самае актуальнае пытанне для беларускіх пісьменнікаў. Я не вялікі прыхільнік прозы той жа Батраковай, Лісіцкай... Але ж яны раскручаны. А вось творы Раісы Баравіковай не такія папулярныя, бо не хапае таго ж піяру. А гэта адна з самых лепшых прадстаўніц беларускай літаратуры.

— Сёння многія кнігі залежваюцца ў кніжных крамах...

— Гэта праблема не толькі нашай краіны, але і ўсяго свету. Сёння больш запатрабавана масавая літаратура. А ў нас галоўная праблема заключаецца ў адсутнасці масавай літаратуры. Нашы пісьменнікі пішуць творы, арыентуючыся на творчасць Шамякіна, Быкава, Мележа... І вельмі неразваротліва ставяцца да еўрапейскай літаратуры ці расійскай. Нам гэтага не хапае.

— Каго вы лічыце сваім літаратурным настаўнікам?

— У школе мне падабалася творчасць Ясеніна, потым Андрэя Вазнясенскага, сёння — Юрыя Кузняцова. З беларускіх твораў мне цікава перачытваць "Новую зямлю" Якуба Коласа.

— Некаторыя пісьменнікі ў сваіх творах ужываюць нецэнзурную лексіку. Як вы да гэтага ставіцеся?

— Нядаўна бачыў адзін расійскі фільм, у якім было шмат ненарматыўшчыны. Я пераключыў канал, бо мне было непрыемна перад сваёй дачкой. Хоць ей і 20 гадоў, але мне не хацелася б, каб яна ўсё гэта чула.

— Многія ведаюць вас як паэта-песенніка...

— На пачатку 90-х гадоў я напісаў вельмі шмат песень. Гэта быў пік маёй працы як паэта-песенніка. Узяць таго ж Аляксандра Саладуху — усе беларускамоўныя песні, якія ён спявае, — на мае словы. Анатоль Ярмоленка шмат маіх песень спяваў. Першыя песні Алесі — таксама мая праца.

— Ваш погляд на беларускую эстраду?

— Я лічу, што ў нас няма папулярнай музыкі. Пра што гаварыць, калі ў нас самая папулярная група — гэта "Тяни-толкай"? А гэта тая ж "Любэ" ў беларускім варыянце. Кожны другі наш папулярны артыст — гэта клон кагосьці з расійскай папсы. Адзінае, што ў Расіі песні піша Канстанцін Меладзе. У нас пішуць песні тыя людзі, якія не ведаюць ноты. Пакуль гэта не спыніцца, у нас не будзе якаснай папсы. Узяць тую ж перадачу "Сярэбраны грамафон". Паглядзіш, і складваецца ўражанне, што праслухаў адну і тую ж песню некалькі разоў, бо ўсе кампазіцыі падобныя адна на адну...

— Банальнае пытанне, але.. як у вас нараджаюцца песні?

— Прозу, канешне, трэба пісаць за сталом. Я адношуся да тых людзей, якія пішуць вельмі марудна. Бо пастаянна нешта крэслю, выпраўляю. А песні пішу на ходу. Магу хадзіць па кватэры з аднаго пакоя ў другі альбо гуляць у парку. Песня — гэта рытм, таму мне трэба хадзіць, калі яе стараю.

— Ці можа сёння паэт-песеннік пражыць толькі на ганарар ад сваёй дзейнасці?

— Усё залежыць ад запатрабаванняў чалавека. Я не адкрыю для вас сакрэт, калі скажу, што тэкст песні можа быць бясплатным. Калі гаварыць пра грошы, то 100—300 долараў можна атрымаць за адну песню, 400—500 — гэта ўжо вялікае шчасце. Таму лічыце самі, колькі трэба пісаць, каб пражыць. Сёння нельга пражыць на заробак ад напісання песень яшчэ і таму, што з'яўляецца шмат выканаўцаў, якім не патрэбны добрыя тэксты.

— Вы сказалі, што журналісты, часцей за ўсё, пытаюцца ў вас пра адно і тое ж. А якое пытанне вы самі сабе задалі б?

— Такога пытання, напэўна, няма. Але творчаму чалавеку заўсёды хочацца гаварыць пра тое, над чым ён зараз працуе.

— І над чым вы зараз працуеце?

— Хачу напісаць працяг адной з казак. Песень пішу вельмі мала ў апошні час, бо не ўмею і не хачу пісаць так, як пішуць зараз. Недзе год таму мне патэлефанаваў адзін кампазітар, які дапамагае спявачцы Алесі, і зрабіў мне прапанову напісаць разам з ім для яе песню. Але ўдакладніў, што песня павінна быць ні пра што, як і ўсе сённяшнія песні. Я вельмі здзівіўся і адмовіўся ад гэтай прапановы. Як гэта пісаць ні пра што? Я не магу пісаць песні ні аб чым. І што б мне ні прапаноўвалі, ніколі не згаджуся...

Дзмітрый БАБРОЎСКІ.

ПРЭМ'ЕРА

Анісенка паставіў спектакль пра Скарыну

У Віцебску на сцэне Нацыянальнага акадэмічнага тэатра імя Я.Коласа адбылася прэм'ера спектакля "Кракаўскі студэнт" (Юнацтва Францыска Скарыны)" паводле п'есы Георгія Марчука.

Пастаноўку ажыццявіў кіраўнік Рэспубліканскага тэатра беларускай драматургіі **Валерый Анісенка**.

Падзеі твора адбываюцца на пачатку XVI стагоддзя, калі наш славуты зямляк навучаўся ў Кракаве.

— Спектакль наш перадусім асветніцкі, — зазначае Валерый Анісенка. — Яго карысна пабачыць і школьнікам, і іх бацькам. Мяркую, што ён будзе цікавы і замежнікам, але для іх трэба зрабіць сінхронны пераклад. Наша пастаноўка — чарговы доказ, што мы, беларусы, не з чыстага поля прыйшлі. У нас магутная культурная гісторыя, і, дзякуй Богу, ёсць чым ганарыцца. А Скарына — вечны!

Ролю 15-гадовага Францыска Скарыны натхнёна выканаў малады акцёр **Яўген Берасневў**, а ягоную каханую Марысю іграе **Наталля Саламаха**. Знаны віцебскі акцёр **Валянцін Салаўёў** выконвае ролю Лукі — бацькі Францыска.

Сяргей БУТКЕВІЧ.

ДЫПКУР'ЕР

Ці прызначаць Стэфана Эрыксана паслом Швецыі ў Беларусі?

У мінулую пятніцу ў Мінску святкавалі Нацыянальны Дзень Швецыі— аддзяленне амбасады Швецыі ў Беларусі запрасіла гасцей на ўрачысты прыём.

Невялікі панадворак аддзялення амбасады быў запоўнены людзьмі. Тут былі і музыкі, і літаратары, і прадстаўнікі ледзь не ўсяго дыпкорпуса, акрэдытаванага ў Беларусі. З-за гарачага надвор'я дрэс-код быў максімальна дэмакратычным. Спякота, аднак, не перашкодзіла гасцям ацаніць касмапалітычныя шашлыкі шведскага стала.

Міністэрства замежных спраў Беларусі на свяце прадстаўляў намеснік міністра **Валерый Варанецкі**. У сваёй прамове ён адзначыў, што апошнім часам беларуска-шведскія адносіны характарызуюцца самым канструктыўным напаўненнем.

"Мы можам шмат гаварыць пра тое, як развіваюцца шведска-беларускія адносіны, — сказаў кіраўнік аддзялення Пасольства Швецыі ў Беларусі **Стэфан Эрыксан**, які сустракаў гасцей у нацыянальнай шведскай вопратцы. — *Але я магу сказаць толькі адно — яны сапраўды развіваюцца. Мы не стаім на месцы — гэта самае важнае".*

Галоўнай задачай супрацоўнікі аддзялення шведскай амбасады ў Мінску бачаць давядзенне інфармацыі пра Беларусь Швецыі і наадварот.

"Я перакананы, што і без агульнай мяжы нашы краіны з'яўляюцца суседзямі — па тэмпераменце, культуры, каштоўнасцям, — кажа спадар Эрыксан. — Я не згаджаюся, калі гавораць, што беларусы — *нейкі асаблівы народ, з нейкімі іншымі патрэбнасцямі. На кінафестывалі, прысвечаным дням культуры Швецыі ў Беларусі, паказвалі фільм пра душэўныя пакуты менавіта шведаў. Мы нават баяліся, што кінастужка будзе незразумелай беларусам. Але рэакцыя публікі была адэкватнай і толькі добрай — нібыта фільм быў не пра шведаў, а пра саміх беларусаў".*

Хутка ў Мінску з'явіцца паўнавартасная шведская амбасада.

"Напрыканцы гэтага года мы збіраемся адкрыць наша ўласнае пасольства ў Беларусі, — нагадаў Стэфан Эрыксан. — *Пытанне наконт прызначэння пасла яшчэ не вырашана".*

Але, як стала вядома "Народнай волі", сярод спіса прэтэндэнтаў на гэтую пасаду ёсць прозвішча і спадара Эрыксана.

Вольга ПРУДНІКАВА.

ПРОВЕРКА СЛУХА

Полина Смолова возвращается в Минск?

Как известно, не так давно белорусская певица Полина Смолова, пару лет назад представлявшая нашу страну на "Евровидении", отправилась покорять Москву. За раскрутку белорусской звезды взялся российский миллиардер Виктор Батурин, который пообещал сделать из Полины настоящую эстрадную исполнительницу, известную не только в странах СНГ, но и за ее пределами.

Но совсем недавно появилась другая новость: Батурин заплатил два миллиона долларов родителям молодой российской певицы Алексы, чтобы получить их согласие на подписание контракта. В Минске некоторые сразу заговорили о том, что Батурин якобы расстался со Смоловой и она возвращается в Минск.

*"Народная воля" разузнала подробности жизни Полины Смоловой у ее пресс-атташе **Александры Горской**.*

— Полина Смолова работала, работает и будет работать с Виктором Батуриным, — сказала Александра Горская. — На данный момент идет работа над новым альбомом. С начала июня начался юбилейный тур Ильи Резника по городам России, в котором участвуют Алла Пугачева, Филипп Киркоров, Лайма Вайкуле, Борис Моисеев, Елена Воробей, а также Полина Смолова. За ее гастролями вы можете следить на сайте polinasmolova.ru. Более того, Илья Резник начал плотное сотрудничество с Полиной. На его стихи написаны три новые песни для певицы, а также маэстро предложил Полине перепеть песню Лаймы Вайкуле "Еще не вечер". Презентация композиции 9 июня состоялась в Ростове-на-Дону. Сейчас Полина живет в Москве. И возвращаться в Минск пока не собирается...

Дмитрий БОБРОВСКИЙ.

ЗА КАДРОМ

«Любовь-Морковь-2» выйдет на экраны в декабре

В Москве завершились съемки комедии "Любовь-Морковь-2" по сценарию белорусского драматурга Андрея Курейчика.

На экране вновь семья Андрея и Марины Голубевых, которых играют **Гоша Куценко** и **Кристина Орбакайте**. В первой части супругам пришлось побывать в шкуре друг друга. На этот раз сценарист **Андрей Курейчик** осложнил их жизнь до предела, заставив перевоплотиться в собственных детей. "Любовь-Морковь-2" выйдет на экраны 25 декабря 2008 года. Как пишет российская пресса, "Любовь-Морковь-2" должна стать главной новогодней комедией и призвана повторить опыт самого кассового фильма в истории российского кино — комедии "Ирония судьбы. Продолжение".

Как сообщает www.rbcdaily.ru, в 2007 году первый фильм "Любовь-Морковь" произвел фурор на кинорынке. С бюджетом 1,5 миллиона долларов лента заработала 11,6 миллиона долларов, то есть отношение доходов к величине производственного бюджета фильма составило 388%. По сборам на копию комедия превзошла третью часть "Человека-паука" и "Трансформеров".

Андрей КУДИНЕНКО: «Когда меня позвали на этот фильм, я думал, что это розыгрыш...»

Белорусский режиссер Андрей Кудиненко снял ремейк знаменитого фильма "Розыгрыш", созданного Владимиром Меньшовым в 1976 году.

Сценарий к той картине написал Семен Лунгин, а тридцать лет спустя ремейк воссоздали на студии его сына — Павла Лунгина.

В обоих фильмах играет Дмитрий Харатьян. Правда, у Меньшова он был школьником, а у Кудиненко — отцом ученика.

Премьера "Розыгрыша" уже состоялась в Москве, в ближайшее время ее покажут в Киеве. В Минске фильм увидят только осенью.

"Когда меня позвали на фильм, я подумал, что это розыгрыш, — рассказал Андрей Кудиненко российским журналистам. — Павел Семенович Лунгин объяснил, что видел мой предыдущий фильм и хочет, чтобы я снял фильм про школьников. С розыгрышами много связано, поэтому мы так и назвали фильм".

ЛИЧНОЕ ДЕЛО

Андрей Кудиненко окончил Белорусскую Академию искусств в 1998 году, затем аспирантуру, во время учебы он получал стипендию специального фонда Президента Республики Беларусь по поддержке талантливой молодежи.

Кудиненко — один из последних учеников легенды "Беларусьфильма" Виктора Турова. После окончания Академии снимал короткометражные фильмы, рекламу. В 2002 году Кудиненко снял полнометражный дебют "Битва пяти воинств". Его фильм "Оккупация. Мистерии"(2004) получил высокую оценку на Роттердамском фестивале. В Беларуси фильм был запрещен "за недостаточный патриотизм".

ЕСТЬ ВОПРОС

Юрий АДАМОВИЧ: «Мы приглашаем на "Славянский базар" или на блошиный рынок?»

"В последние годы на "Славянском базаре" появилось слишком много "китайщины", — так говорит член Союза мастеров народного творчества, мастер по дереву и металлу Юрий Адамович.

— В позапрошлом году на "Славянском базаре" было предоставлено 240 торговых мест: 40 из них — мастерам народного творчества, 200 — "под китайщину", — говорит Юрий Адамович. — Приехала на фестиваль делегация из Италии. Итальянцы идут по мостику в парке имени Фрунзе и говорят: "Блошиный рынок". Так мы в рамках фестиваля на выставке-ярмарке представляем белорусское искусство или китайский ширпотреб? Мы приглашаем на "Славянский базар" или на блошиный рынок?

Народные мастера много раз предлагали: давайте "Город мастеров" перенесем с главной улицы Витебска на параллельную ей улицу Суворова: она мало нагружена транспортом, не нужно будет перекрывать движение, не будут люди каждый год попадать под машины. Но городские власти это предложение почему-то не устраивает.

В Витебск на "Славянский базар" каждый год приезжает огромное количество людей. Естественно, что они хотят увидеть и купить на ярмарке не китайский чай, а то, что сделано в Беларуси.

Уровень нашего народного искусства достаточно высок. Белорусские мастера не скатились на зарабатывание денег. И когда мы приезжаем на выставки в Москву или Санкт-Петербург, то всегда получаем самые престижные награды. В той же Эстонии народным достоянием считаются даже прищепки, сделанные мастерами, а у нас... Мы не ценим белорусских мастеров. А ведь наши умельцы делали работы для английской королевы, у нас мастер писал работы для Папы Римского Иоанна Павла II...

Немцы гордятся своим пивом, своими сосисками, а почему мы не гордимся своей соломой, своим льном, своими резчиками?..

Марина КОКТЫШ.

Кто приедет на фестиваль?

Международный фестиваль искусств "Славянский базар в Витебске" открывается в начале июля.

Как сообщают информагентства, предполагается, что в мероприятиях, которые пройдут в рамках фестиваля, примут частие около шести тысяч человек.

Цены на билеты в зависимости от места в Летнем амфитеатре и концерта варьируются от 5 до 200 тысяч рублей. Самые дорогие билеты — на гала-концерт, который состоится 11 июля — в день торжественного открытия фестиваля.

В этом году на "Славянский базар" не приедут Алла Пугачева, Филипп Киркоров, Валерий Леонтьев, Земфира. В фестивальных афишах значатся имена таких российских артистов, как Лаймы Вайкуле, Максима Галкина, Игоря Николаева, Николая Баскова, Надежды Кадышевой, групп "Лесоповал", "Хор Турецкого", "Премьер-министр" и других.

Беларусь на "Славянском базаре" представит артист продюсерского центра "Спамаш" Виталий Гордей.

ЕЎРА-2008

Чэмпіянат Еўропы выйграюць немцы?

На футбольных палях Аўстрыі і Швейцарыі набірае ход XIII чэмпіянат Еўропы па футболе.

Пакуль футбалісты прыглядаюцца адзін да аднаго, самае цікавае адбываецца па-за межамі стадыёнаў.

Вельмі востра на гэты раз стаіць "балельшчыцкае" пытанне. Колькі б УЕФА і ФІФА ні засцерагалі аматараў футбола, колькі б ні заклікалі іх паводзіць сябе прыстойна, канфліктаў пазбягаць не ўдаецца.

Так, пасля матча зборных Германіі і Польшчы адбылася сутычка балельшчыкаў гэтых каманд. Немцы, як вядома, той матч выйгралі. Не засталіся ў даўгу і балельшчыкі. Высыпаўшы са стадыёна на вуліцы, яны выкрыквалі нацысцкія лозунгі, чым прыцягнулі ўвагу паліцыі. Каля ста чалавек у выніку былі арыштаваны, але "на суткі" іх ніхто не адпраўляў. Справа скончылася тлумачальнай размовай...

Хуліганяць балельшчыкі не толькі на вуліцах Аўстрыі і Швейцарыі. У Белградзе балельшчыкі, якія святкавалі перамогу зборнай Харватыі, гулялі ўсю ноч. Эмоцыі харвацкіх заўзятараў білі праз край, і таму ў стане эйфарыі было вырашана падпаліць дзве аўтамашыны. Што і было паспяхова здзейснена. Гаспадары гэтых аўто, напэўна, надоўга запомняць перамогу харватаў на Еўра-2008 і з вялікай доляй верагоднасці разлюбяць футбол.

Дасталося і расіянам. У тым сэнсе, што УЕФА не адобрыў плакат, з якім расійскія заўзятары спрабавалі прывезці на матч сваёй каманды з іспанцамі. "Цэнзары" з футбольнай арганізацыі палічылі, што выява мядзведзя, ад якога ўцякаюць бык і тарэадор, абразіць пачуцці іспанцаў...

З пачаткам Еўра-2008 недахопу ў прагнозах наконт таго, хто, у рэшце рэшт, стане чэмпіёнам, няма. Сваё слова сказалі і эканамісты. Абгрунтавана з лічбамі. Прааналізаваўшы ўзровень унутранага валавога прадукту ў краінах — удзельніцах Еўра-2008 расійскія эканамісты прыйшлі да высновы, што чэмпіёнскія лаўры на сябе прымерыць зборная Германіі. Менавіта ў гэтай краіне самы высокі працэнт УВП сярод каманд-удзельніц і менавіта яна тройчы выйгравала еўрапейскія першынствы. На другім месцы па падліках эканамістаў — французы, якія маюць другі паказчык УВП. Дарэчы, яны на другім месцы і па колькасці выйграных чэмпіянатаў кантыненту. Ці пацвердзіцца сувязь эканомікі з футболам на гэты раз — пакажа фінальны матч.

Для тых жа балельшчыкаў, чые любімцы да фіналу не дойдуць, швейцарскія медыкі выпусцілі брашуру "1:0 — на карысць сэрца". У ёй падрабязна распісана, як засцерагчыся ад сардэчнага прыступу падчас напружаных момантаў Еўра-2008. Даследаванне, якое было праведзена пасля апошняга чэмпіянату свету, паказала, што пры праглядзе напружаных матчаў рызыка сардэчнага прыступу ўзрастае ўдвая. Каб пазбегнуць непрыемнасцяў, медыкі рэкамендуюць фанатам займацца гімнастыкай і піць у вялікіх дозах. Праўда, піць толькі ваду ці халодную гарбату...

Антон ВІТАЛЬЕЎ.

СКАНДАЛ

Беларуску Кацярыну Шкуратаву злавілі на допінгу

Афіцэры Сусветнага антыдопінгавага агенцтва з Вугоршчыны атрымалі станоўчы вынік на пробе, узятай 14 сакавіка 2008 года ў беларускі Кацярыны Шкуратавай. Паўторная проба дакладна пацвердзіла ранейшы вердыкт — у арганізме ўладальніцы срэбнай узнагароды чэмпіянату Еўропы 2007 года выяўлены метандыянон (анабалічны стэроід).

Такім чынам, 20-гадовая магіляўчанка, якая выступала ў катэгорыі вышэй за 75 кг, не зможа прыняць удзел у алімпійскім турніры цяжкаатлетаў. У сувязі з фактам дысквалiфікацыі Беларускі цяжкаатлетычны саюз аштрафаваны на 5000 долараў.

Гэта ўжо пяты выпадак праколу беларускіх штангістак за апошні каляндарны год. Да гэтага пад санкцыі патрапілі Таццяна Грамыка, Вольга Недарэзава, Аксана Залатарова і Валянціна Ляхавец.

ВНЕ ИГРЫ

Минское «Динамо» возглавил Пол Гарднер

В конце прошлой недели наконец-то разрешилась ситуация с назначением главного тренера нового белорусского хоккейного клуба "Динамо" (Минск).

По сообщению официального сайта клуба, им станет бывший наставник ярославского "Локомотива" Пол Гарднер.

"Мне оказана очень большая честь, и я сделаю все, чтобы оправдать доверие боссов белорусского представителя в КХЛ. Собираюсь создать в Минске боеспособную команду, которая будет решать самые серьезные задачи", — сказал после подписания контракта североамериканский специалист. Контракт подписан на один год с опцией продления еще на сезон. К тому же Гарднер будет помогать в национальной сборной Глену Хэнлону.

Напомним, что до этого клуб вел активные переговоры с канадцем Уэйном Флемингом. Канадский специалист даже провел в Минске переговоры по поводу подписания своего контракта с минским "Динамо", но окончательного ответа тогда так и не дал.

"Еще по приезде в Беларусь я сообщил председателю Федерации хоккея Владимиру Наумову, что мне надо на несколько дней уехать домой. Нужно уладить и бизнес, и семейные дела, если я собираюсь переехать в Беларусь. Так что окончательный ответ я дам 4 июня. Если судить по национальной сборной, у Беларуси есть огромный потенциал. Конечно, это будет испытание, что команда создается с нуля. Мы должны предупредить минчан, что формирование команды — это трудный этап. У нас будут хорошие матчи и не очень. Однажды, может быть, в следующем сезоне, "Динамо" выиграет Континентальную хоккейную лигу".

На такой вот оптимистичной ноте канадец покинул Беларусь. 4 июня стало известно, что Уэйн Флеминг дал согласие возглавить "Динамо". Но генеральный директор нового клуба Владимир Гончаров тут же отметил, что "в целом клуб устраивают требования Флеминга, но некоторые из них требуют согласования".

"Вопрос открыт, контракт еще ни с кем не подписан, — рассказал после исполкома Федерации хоккея председатель Федерации хоккея Владимир Наумов. — *Мы изучили просьбы Уэйна Флеминга, присланные из Канады по факсу. И в общем "нет" мы ему еще не сказали. Но параллельно начали активные переговоры с экс-тренером ярославского "Локомотива" Полом Гарднером. Сейчас я не скажу окончательную дату подписания контракта. Потому что я не исключаю, что и с этими двумя тренерами мы не найдем общего языка. И это может продолжаться до 15 июля, что определено регламентом. Понимаете, есть масса сложностей и тонкостей, которые не позволяют быть довольными и нам, и тренерам. Сейчас идет обоюдное обсуждение ситуации вокруг подписания контракта"*.

В итоге сошлись на Поле Гарднере. Тренер планирует прибыть в Минск уже 22 июня.

Алесь СИВЫЙ.

ПОДРОБНОСТИ

Громкое дело сдулось, как футбольный мяч

Громкое дело о попытке подкупа футболистов национальной сборной Беларуси, в котором главным обвиняемым назывался бывший вратарь команды Валерий Шанталосов, приобрело необычайный поворот.

Напомним, что это колесо закрутилось еще в 2005 году, когда отделом по надзору за исполнением законодательства по борьбе с оргпреступностью и коррупцией Республиканской прокуратурой в отношении "футболиста Ш." было возбуждено уголовное дело по п.5 ст.16 и ч.1 ст.253 УК Беларуси ("Подкуп участников и организаторов профессиональных соревнований и зрелищных коммерческих конкурсов") по результатам публикаций в "Прессболе".

В статьях в спортивной газете речь шла о том, что именно этот футболист предлагал деньги некоторым другим игрокам за нужные результаты в двух отборочных матчах чемпионата Европы — с командами Молдовы и Чехии. Имелись в редакции и аудиозаписи, подтверждающие это. Кассета была подброшена в редакцию.

Позже начальник следственного управления предварительного расследования ГУВД Мингорисполкома Геннадий Казакевич публично назвал имя человека, которого до этого именовали "футболистом Ш.". Стало известно, что это бывший вратарь национальной сборной Валерий Шанталосов.

В то же время последний отвергал все обвинения и спокойно трудился (и работает там до сих пор) в новосибирской "Сибири".

"Все это дело против меня сфабриковано, — сказал сам Валерий Шанталосов "Народной воле". — Да и сам я гражданин России. Не понимаю, почему следствие проводилось в Беларуси".

Кстати, по делу проходил и некто Михаил Пукшанский, пресс-атташе ФК "Сатурн", бывший завотдела футбола газеты "Спорт-экспресс". Посредник.

А многотомное дело и правда было передано в российскую Генпрокуратуру. После чего ушло по месту жительства обвиняемого, который не захотел возвратиться из Новосибирска на родину и предстать перед ее судом.

Как сообщает "Прессбол", 26 марта из российской прокуратуры дело поступило в СУ при УВД города Новосибирска и спустя два дня было принято к производству. Но 10 апреля, после того как Шанталосову было предъявлено обвинение и он был допрошен в качестве обвиняемого, подследственный подал заявление, что не возражает против... прекращения против него уголовного дела "за истечением срока давности".

23 апреля российское следствие постановило, что "своими действиями Шанталосов В.Д. совершил преступление, предусмотренное ч.3 ст.30, ч.1 ст.184 УК РФ — покушение на преступление... — подкуп спортсмена профессиональных спортивных соревнований". Собранные доказательства новосибирский следователь счел достаточными для предъявления обвинения, но... Тем же постановлением уголовное дело он объявил закрытым — по п.3 ч.1 ст.24 УПК РФ — "за истечением срока давности". Другими словами, чтобы закрыть громкое уголовное дело, впервые в истории возбужденное на территории бывшего СССР по признакам "национальной" болезни советского футбола — купли-продажи матчей, его понадобилось отправить из центра Европы в Сибирь.

Тем не менее новосибирская милиция постановила: "В начале сентября 2003 года Шанталосов В.Д., находясь на территории г.Минска в неустановленном месте, действуя группой лиц по предварительному сговору с Пукшанским М.Л., получил от последнего денежные средства в сумме 30.000 долларов США для подкупа игроков сборной Республики Беларусь с целью проигрыша сборной с необходимой разницей мячей командам Чехии и Молдовы".

Итак, с Шанталосовым все ясно. А вот господин Пукшанский был объявлен в розыск. Но вскорости и в отношении него уголовное преследование было прекращено "за истечением срока давности". На этом, собственно говоря, громкое дело и сдулось...

Алесь СИВЫЙ.

ФУТБОЛЬНАЯ МОЗАИКА

Защитник испанской "Барселоны" и сборной Франции Лилиан Тюрам, выйдя на поле в матче первого тура группового этапа Евро-2008 с командой Румынии (0:0), стал рекордсменом по количеству матчей в финальных стадиях чемпионата Европы.

Встреча с румынами стала для футболиста 15-й на чемпионатах континента. Он обошел Зинедина Зидана, Луиша Фигу и Карела Поборски, с которыми ранее делил рекорд по числу игр в финальных стадиях европейского первенства. Всего на счету Тюрама 141 матч за сборную Франции.

***

Главный тренер сборной России Гуус Хиддинк запретил нападающему Павлу Погребняку появляться на тренировочной базе команды в австрийском Леоганге.

Форвард, которому прооперировали колено, в настоящее время проходит восстановление в Германии, но затем, возможно, приедет на матчи сборной России во втором и третьем туре группового турнира. Однако путь на тренировочную базу команды игроку заказан.

Ранее Погребняк был исключен из заявки россиян на Евро-2008. Хиддинк заявил, что разочарован решением футболиста "Зенита" отказаться от участия в турнире. По словам голландца, Погребняк мог играть "на уколах" без риска усугубить травму.

***

Глава судейской комиссии Австрии Герхард Капль заявил, что главный арбитр матча Голландия — Италия Петер Фройдфельдт был абсолютно прав в своем решении засчитать гол голландского форварда Руда ван Нистелроя.

Тем самым Капль ответил на критику главного тренера итальянцев Роберто Донадони, который сказал, что мяч был забит из офсайда.

Капль отметил, что защитник сборной Италии Кристиан Пануччи в момент передачи был ближе к воротам, чем ван Нистелрой. При этом не имеет значения, что итальянский футболист располагался за лицевой линией.

По правилам ФИФА считается, что футболист находится в игре в том случае, если он по инерции оказался за пределами поля. Не участвующим в эпизоде игрок признается только тогда, когда он покинул поле с разрешения арбитра.

Подготовил Алесь СВЕТЛАНИЧ.

ГАЗЕТА — ЧЫТАЧЫ

Зрабіце сёння-заўтра перадаплату — і будзьце ўпэўнены: і ў другім паўгоддзі «Народная воля» не забудзе Вас

Не заўважыце, як прамільгнуць яшчэ два тыдні. Таму не адкладвайце з афармленнем **перадаплаты** за нумары, якія будуць выходзіць у ліпені—снежні. Для гэтага, нагадваем у чарговы раз, Вам толькі трэба завітаць у любы філіял "Беларусбанка" альбо ў любое паштовае аддзяленне і запоўніць бланк, узор якога мы друкуем у чарговы раз.

Мінчане могуць аператыўна зрабіць **перадаплату** таксама праз рэдакцыйны офіс (вул.Энгельса, 34а) альбо пазваніць па тэлефонах: **328-63-93** ці **328-68-71**. Пасля званка да Вас прыйдуць нашы валанцёры са свежымі нумарамі газеты і дапамогуць аформіць перадаплату за любы тэрмін. Не маеце магчымасці аплаціць за ўсе нумары другога паўгоддзя — зрабіце гэта за месяц, два, тры...

Нягледзячы на экстрэмальныя ўмовы выдання газеты, тарыфы па **перадаплаце** ранейшыя: на месяц — 9500 рублёў для індывідуальных чытачоў і 15.000 рублёў для арганізацый, прадпрыемстваў, устаноў, фірм. Заўважым: паколькі кошт газеты пры рэалізацыі ў розніцу з новага года павысіўся, то выгадна рабіць перадаплату, з тым каб газета дастаўлялася дахаты.

Банкаўскія рэквізіты "Народнай волі" такія:

УП "Народная воля": р/р 3012006535014, ААТ "Пріорбанк", ЦБП 113, код 749, УНН 100961759.

Вымушаны і на гэты раз звярнуць увагу на тое, што перасылаць у рэдакцыю трэба не толькі копію плацежнага дакумента, але і запоўненую АБАНЕНЦКУЮ КАРТКУ, узор якой друкуем і ў сённяшнім нумары.

Зноў жа: запаўняйце выразна, пажадана друкаванымі літарамі. Разумеем: для тых, хто рабіць гэта будзе ўпершыню, не вельмі прыемная рэч. Але што зробіш: каб своечасова атрымліваць газету, мы вымушаны звяртацца з такой просьбай.

Вы —з "Народнай воляй", "Народная воля" — з Вамі!

0402280179
ИЗВЕЩЕНИЕ

ИЧУП «Народная воля»
получатель платежа
«Приорбанк» ОАО ЦБУ 113 г.Минск
наименование банка
Счет получателя 3012006535014 Лицевой счет код 749
УНН* 100961759
(фамилия, имя, отчество, адрес)

Вид платежа			Дата	Сумма
Предоплата за апрель, май, июнь, июль				
август, сентябрь, октябрь, ноябрь, декабрь				
2008 г. (ненужное зачеркнуть)				
Плательщик			Пеня	
			Всего	

Кассир

ИЧУП «Народная воля»
получатель платежа
«Приорбанк» ОАО ЦБУ 113 г.Минск
наименование банка
Счет получателя 3012006535014 Лицевой счет код 749
УНН* 100961759
(фамилия, имя, отчество, адрес)

Вид платежа			Дата	Сумма
Предоплата за апрель, май, июнь, июль				
август, сентябрь, октябрь, ноябрь, декабрь				
2008 г. (ненужное зачеркнуть)				
Плательщик			Пеня	
			Всего	

КВИТАНЦИЯ

Кассир М.П.

* Заполняется только при осуществлении операций по уплате налогов.

Абонентская карточка

на номера газеты «Народная воля»
за апрель, май, июнь, июль, август, сентябрь, октябрь, ноябрь, декабрь 2008 г.
(ненужное зачеркнуть)

Заполняется отчетливо ***печатными буквами*** *и* ***обязательно*** *направляется в редакцию с* ***копией платежного документа***

фамилия

имя **отч.**

индекс почтового отделения

область

район

название населенного пункта

город, городской поселок, поселок, деревня (нужное — подчеркнуть)

улица
пр-т
переулок *(нужное — подчеркнуть)*

дом *а,б,в,г* **корп.** **кв.**

(Примечание: если можете — укажите, пожалуйста, код подъезда или номер дом.телефона; в случае получения газеты через абонентский ящик обязательно укажите индекс и адрес почтового отделения)

ПРАЕКТ

Хто пабудуе іпадром?

Міністэрства спорту і турызму Беларусі распрацавала інвестыцыйны праект будаўніцтва іпадрома пры Рэспубліканскім цэнтры алімпійскай падрыхтоўкі коннага спорту і конегадоўлі ў пасёлку Ратамка Мінскага раёна.

Як паведамляе афіцыйны інтэрнет-сайт Мінспорту, іпадром будзе прызначаны для правядзення конных скачак, спаборніцтваў у запрэжках, па канкуры і выездцы, паказальных конных шоу, а таксама сабачых скачак, аўтамабільных трэкавых гонак, мотакросу.

На тэрыторыі іпадрома мяркуецца размясціць чатыры стайні на 30 месцаў кожная, скакавое кола, дарожку для скачак з перашкодамі, рабочую дарожку, канкурнае поле з пляцоўкамі для выездкі.

На іпадроме плануецца таксама пабудаваць трыбуны для гледачоў на 500 пасадачных месцаў, жакей-клуб, судзейскія памяшканні, кавярні і рэстараны для гледачоў.

Апрача таго, на тэрыторыі іпадрома мяркуецца пабудаваць комплекс гатэляў (чатыры-пяць зорак) на 150 нумароў, спартыўна-аздараўленчы комплекс і паркінг, бунгала для прыёму гасцей, станцыю тэхнічнага абслугоўвання і г.д. Для адпачынку наведвальнікаў будзе прадугледжаны таксама комплекс штучных вадаёмаў.

Кошт сумарных інвестыцый, неабходных для рэалізацыі праекта, ацэньваецца ў 186 млн долараў ЗША.

Анастасія ЯНУШЭЎСКАЯ.

ПАСЛУГІ

Прыём шклатары і іншая дапамога жадаючым.

Тэл. (8-033) 661-11-87 (МТС).

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: тэл./факс (017) 3286871.
Тэл./факс рэкламнага аддзела: 3286904, 3286906
E-mail : nv@promedia.by
http://www.nv-online.info

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэцэнзуе і не вяртае, права ўступлення ў перапіску пакідае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могуць друкавацца матэрыялы, у якіх пазіцыя аўтараў не падзяляецца газетай. Пасведчанне аб рэгістрацыі перыядычнага выдання №246 ад 10 кастрычніка 1996 г. (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Надрукавана ў ТАА "Типография Михайлова - С", 214020, г.Смаленск, вул. Шаўчэнкі, 86. Па заказе ТАА "Типография Михайлова", 214000, г.Смаленск, вул. Кастрычніцкай рэвалюцыі, д.38, кв.54. Падпісаны ў друк 10.06.2008 у 16.00. Аб'ём 4 друк. аркушы. Тыраж: 10 026 экз. Заказ №